

Sosyal Medya Platformları Üzerinden Sunulan Online Hizmetlerin Vergisel Boyutu: Hukukî Çerçeve ve Uygulama Süreci

Betül AÇIKGÖZ¹

Öz

Dijitalleşmenin hızla yükselmesiyle birlikte sosyal medya platformları üzerinden sunulan online hizmetlerin vergilendirilmesi önem arz etmektedir. Online eğitim, danışmanlık, yazılım geliştirme gibi hizmetler coğrafi kısıtlamalar olmaksızın kullanıcılara dijital platformlar üzerinden sunulmakta ve dijital ekonominin büyümesine katkıda bulunmaktadır. Bu hizmetlerden elde edilen gelirlerin vergilendirilmesi geleneksel iş modellerinden farklı olduğundan çeşitli zorlukları da beraberinde getirmektedir. Türkiye’de Hazine ve Maliye Bakanlığı sosyal medya platformlarında içerik üretenler ile online hizmet sunanlar için %15 oranında vergi tevkifatı uygulamasını getirmiştir. Bu düzenleme vergi adaletini sağlamayı ve kayıt dışı ekonomiyi önlemeyi amaçlamaktadır. Makale 1 Ocak 2022 itibariyle yürürlükteki bu vergilendirme sürecinin hukukî dayanaklarını ve uygulama sürecini örnek olay analizi yöntemiyle ele almaktadır.

Anahtar Sözcükler: Dijital platformlar, Online hizmetler, Vergilendirme, Gig ekonomisi.

JEL Kodları: K34, M48, H24, H30, M10

Taxation of Online Services Offered Through Social Media Platforms: Legal Framework and Implementation Process

Abstract

As digitization accelerates, the taxation of services offered through social media platforms is gaining importance. Online education, consultancy, and software development are now provided globally via digital platforms, fueling the digital economy. However, taxation of these services poses challenges due to differences from traditional business models. In Turkey, the Ministry of Treasury and Finance has introduced a 15% withholding tax on social media content creators and online service providers to ensure tax justice and curb the informal economy. This article will analyze the legal basis and implementation of this taxation system, effective from January 1st, 2022, through case studies.

Keywords: Digital platforms, Online services, Taxation, Gig economy.

JEL Codes: K34, M48, H24, H30, M10

¹ Sorumlu Yazar, Dr. Öğr. Üyesi, Yozgat Bozok Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü, betul.acikgoz@bozok.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-0140-3461

<https://doi.org/10.33203/mfy.1570072>

Geliş Tarihi/Submitted : 18 Ekim 2025
Kabul Tarihi/Accepted : 14 Mart 2025

The content of this journal is licensed under the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (CC BY-NC 4.0).

Extended Summary

The proliferation of digitization has fundamentally transformed conventional business paradigms, facilitating the provision of online services through social media platforms. This paradigm shift has engendered novel revenue streams while concurrently posing substantial challenges in the realm of taxation. The taxation of digital service providers constitutes a critical issue, given the inherently borderless nature of digital economies, the intangible characteristics of online transactions, and the lack of harmonized regulatory frameworks across jurisdictions. In response to these complexities, the Turkish Ministry of Treasury and Finance implemented a 15% withholding tax on social media content creators and online service providers, effective as of January 1st, 2022. This study endeavors to critically analyze the legal framework, implementation processes, and ramifications of this taxation regime through an in-depth case study methodology.

The research delineates the structural transformations induced by digital platforms within the economic landscape. Social media platforms, initially designed for content dissemination, have evolved into commercialized environments where individuals monetize their expertise via sponsorships, advertisements, product sales, and online consultancy services. However, these revenue-generating activities challenge conventional taxation systems due to the complexities associated with income tracking, regulatory inconsistencies, and jurisdictional ambiguities.

Employing a qualitative research design, this study integrates legal analysis and case studies to assess the effectiveness of Turkish taxation law. It examines the legislative architecture underpinning digital taxation, specifically focusing on Laws No. 7338 and 7491, alongside relevant fiscal directives issued by the Ministry of Treasury and Finance. The research underscores how these legislative measures seek to enhance tax equity, fortify financial transparency, and mitigate informal economic activities by enforcing tax compliance among digital service providers.

The findings indicate that while the 15% withholding tax framework has contributed to increased financial transparency, it has concurrently introduced administrative and compliance-related challenges. Many digital service providers and content creators exhibit limited awareness regarding taxation protocols, thereby encountering difficulties in adherence to regulatory requirements. The study further identifies asymmetries in the taxation of different categories of digital income, which may engender disparities and inefficiencies within the fiscal framework. Moreover, the existence of tax exemptions and threshold limitations raises pertinent questions regarding tax equity and policy effectiveness.

The research accentuates the constructive role of digital taxation policies in curbing

informal economic activities. The mandated requirement for income to be processed through designated banking channels, wherein the 15% withholding tax is deducted at source, has significantly improved compliance levels. However, certain service providers endeavor to circumvent these regulations, underscoring the necessity for robust enforcement mechanisms. Additionally, given the dynamic nature of the digital economy, periodic reassessments of tax exemptions and thresholds are imperative to ensure alignment with evolving economic conditions.

From a broader perspective, this study emphasizes the urgency of formulating more comprehensive and adaptive taxation policies to address the emerging complexities of the digital economy. It posits that challenges such as cross-border taxation, international regulatory fragmentation, and the continuous diversification of digital revenue streams necessitate further policy refinements. Moreover, fostering tax literacy and awareness among digital service providers is crucial to enhancing voluntary compliance and regulatory efficacy.

In conclusion, the taxation of online services facilitated through social media platforms represents a pivotal advancement in the formalization of digital revenues within structured economic frameworks. While Turkish taxation approach serves as a referential model for addressing fiscal challenges in the digital sector, continuous refinements are essential to augmenting efficiency, equity, and compliance. Future research should undertake comparative analyses of digital taxation policies across different jurisdictions to evaluate their relative efficacy in fostering a fair and sustainable taxation paradigm within the digital economy.

1. Giriş

Sosyal medya platformları günümüzde milyarlarca kullanıcıya ulaşan ve her geçen gün daha da popüler hale gelen iletişim araçları olarak hayatımızda yerini almıştır. Bu platformlar kişisel etkileşim ve iletişimi kolaylaştırmanın yanı sıra içerik üreticiliği (influencer'lık), online hizmet sunma ve dijital pazarlama gibi çeşitli yollarla gelir elde etmeye olanak sağlamaktadır. Özellikle popüler sosyal medya platformları üzerinden markalarla işbirliği içinde ürün tanıtımları yapılabilmekte, sponsorlu içerikler oluşturulabilmekte ve bu sayede reklam geliri elde edilebilmektedir (Demirci, 2022). Sponsorluk anlaşmaları, sosyal medya kullanıcılarının belirli bir marka veya şirketle işbirliği yaparak içerik üretmesi ve yayması sürecine dayanan etkili bir pazarlama stratejisidir. Bu anlaşmalar, genellikle ürün tanıtımı, etkinlik promosyonu ve marka bilinirliğini artırma amacı taşımaktadır. Geniş kitlelere erişim sağlayan içerik üreticileri, markalar için önemli işbirliği ortakları olarak görülmektedir. Sosyal medya platformları, kullanıcıların reklam gelirleri ve içerik paylaşımları üzerinden kazanç sağlamalarına olanak tanımaktadır. YouTube, Instagram, Facebook ve TikTok gibi platformlar, reklam gelir paylaşımı sistemleriyle içerik üreticilerini teşvik etmektedir. Ayrıca, kullanıcılar bu platformlar aracılığıyla kendi ürün ve hizmetlerini tanıtılabilmekte, e-ticaret mağazaları açabilmekte veya dijital ürünler ile online kurslar satabilmektedirler. Bunun yanı sıra, bağış ve abonelik tabanlı modeller de içerik üreticileri için alternatif gelir kaynakları sunmaktadır.

Günümüz dijital ekonomisinde, sosyal medya platformları aracılığıyla hizmet sunanlar yenilikçi iş modelleri ve esnek çalışma yapılarıyla öne çıkmaktadır. Online danışmanlık, eğitim, yazılım geliştirme, tasarım ve pazarlama gibi alanlarda faaliyet gösteren hizmet sağlayıcılar, dijital platformların küresel erişim avantajı sayesinde geniş müşteri kitlelerine ulaşabilmektedir. Özellikle serbest (freelance) çalışanlar, düşük operasyonel maliyetlerle daha geniş pazarlara erişerek rekabet avantajı elde etmektedir. Dijital hizmetlerin sunduğu esneklik, hem hizmet sağlayıcılar hem de müşteriler için zaman ve mekândan bağımsız çalışma olanağı sunarak verimlilik, hız ve erişilebilirlik açısından önemli faydalar sağlamaktadır. Bu hizmetlerin çeşitliliği ve kalitesi, dijital ekonominin büyümesine katkıda bulunarak yeni iş fırsatları yaratılmasına ve uluslararası pazarlara erişimin artmasına olanak tanımaktadır.

Sosyal medya platformlarının sağladığı bu yeni nesil gelir elde etme olanakları dijital ekonominin dinamiklerini yeniden şekillendirmekte ve geleneksel iş modellerine alternatifler sunmaktadır. Ancak bu yeni nesil gelir kaynakları aynı zamanda vergilendirme ve yasal düzenlemeler ile yeni soruları da beraberinde getirmektedir. Bu çalışmada dijital ekonomideki yeni gelir kaynaklarının mevcut vergi politikalarıyla uyumu ve bu alanda yapılan mevzuat değişiklikleri detaylı olarak incelenecektir. Çalışmanın giriş bölümünde dijital platformlar üzerinden elde edilen yeni nesil gelir modelleri ve bunların beraberinde ortaya çıkan vergi sorunsalı ele alınmıştır. İkinci bölümde, sosyal medya platformları üzerinden sunulan online hizmetler detaylı olarak

açıklanmıştır. Üçüncü bölümde, sosyal medya platformları aracılığıyla online hizmet sunan bireylerin elde ettiği kazançların vergilendirilmesi süreci yürürlükteki mevzuat ile önceki düzenlemeler çerçevesinde kapsamlı bir şekilde değerlendirilmiştir. Dördüncü bölümde ilgili akademik literatür incelenmiştir. Araştırmanın metodoloji bölümünde, çalışmanın konusu, problemi, araştırma yöntemi ve deseni detaylı bir şekilde ortaya konulmuştur. Ayrıca vergi mevzuatındaki düzenlemelerin sosyal medya platformları üzerinden hizmet sunanların gelirleri üzerindeki etkisi değerlendirilmiş ve bu gelirlerin vergilendirme süreçleri örnek olaylar üzerinden tartışılmıştır. Çalışmanın son bölümünde ise elde edilen bulgular özetlenerek gözden geçirilmiş ve sonuç kısmında sunulmuştur.

2. Sosyal Medya Platformları Üzerinden Sunulan Online Hizmetler

Dijital platformlarda sunulan online hizmetler, internet ve mobil cihazlar aracılığıyla erişilebilen kullanıcı ihtiyaçlarına yönelik çözümler sunmaktadır. E-ticaret, online eğitim, dijital bankacılık, sağlık hizmetleri, bulut bilişim, sosyal medya ve dijital platformlar gibi çeşitli alanlarda faaliyet göstermektedir. Bu hizmetler, ürün ve hizmet alımını kolaylaştıran e-ticaret platformları, uzaktan öğrenme imkânı sunan online eğitim sistemleri, finansal işlemleri hızlandıran dijital bankacılık ve sağlık hizmetlerinde tele-tıp çözümleri gibi yenilikçi yaklaşımlar içermektedir. Ayrıca, bulut bilişim işletmelere esneklik sağlarken, sosyal medya ve dijital medya platformları içerik üretimi ve tüketimi üzerinden etkileşim sunmaktadır. Bu hizmetler, bireylerin ve işletmelerin iş süreçlerini dönüştürerek dijital ekonominin büyümesine katkıda bulunmakta, aynı zamanda kullanıcı deneyimini iyileştirme, maliyetleri düşürme ve hizmet sunumunu hızlandırma gibi faydalar sağlamaktadır.

2.1. Eğitim Hizmeti Sunanlar

Son yıllarda internet ve mobil teknolojideki gelişmeler eğitimde yeni fırsatları ve yenilikleri de beraberinde getirmiştir. Bu gelişmeler sayesinde geleneksel eğitim yöntemlerinin yanı sıra uzaktan eğitim ve online eğitim gibi alternatif eğitim modelleri de yaygınlaşmaya başlamıştır. Sosyal medya platformları da bu yeni eğitim modellerinin önemli bir parçası haline gelmiş özellikle son yıllarda bu platformlar üzerinden ders vermek birçok kişi için yeni bir gelir kaynağı yaratmıştır. Bu platformlar online kurslar ve webinarlar sunmak üzere eğitmenlere geniş bir kitleye ulaşma ve farklı coğrafyalardan öğrencilerle etkileşim kurma imkânı sunmaktadır. Özellikle YouTube, Instagram, TikTok ve Zoom gibi platformlar kullanıcıların çeşitli konularda eğitimler vermesine olanak tanımaktadır.

Dijital eğitim platformları günümüzde eğitimde devrim niteliğinde bir değişim yaratmıştır. Bu platformlarda eğitim hizmetleri genellikle alanında uzman eğitmenler tarafından sunulmaktadır. Bu kişiler eğitim videoları, canlı dersler, interaktif materyaller ve çeşitli dijital içerikler aracılığıyla kullanıcılara farklı öğrenme olanakları sağlamaktadır. Sunulan içerikler akademik dersler, meslekî eğitimler, sanat ve kültür programları, dil öğrenme kursları ve diğer pek çok konuyu içerebilmektedir. Sosyal

medya platformlarının internet bağlantısına sahip herkes için erişilebilir olması bilgiye ve eğitime coğrafi kısıtlamalardan bağımsız bir şekilde ulaşma imkânı sunmaktadır.

2.2. Sağlık Hizmeti Sunanlar

Dijitalleşme, sağlık hizmetlerinin sunumunda köklü dönüşümler meydana getirmiştir. Geleneksel sağlık hizmetleri yüz yüze etkileşimi zorunlu kılarken, internetin yaygınlaşması ve sosyal medya platformlarının artan kullanımı, sağlık hizmetlerinin çevrim içi ortama taşınmasını mümkün kılmıştır. Özellikle diyetisyenler, psikologlar ve yaşam koçları gibi sağlık profesyonelleri, sosyal medya aracılığıyla geniş kitlelere ulaşmakta ve danışanlarıyla etkileşimde bulunmaktadır. Bu platformlarda sağlıklı yaşam, beslenme, fiziksel aktivite, ruh sağlığı ve hastalık yönetimi gibi konularda bilimsel temelli bilgiler paylaşılmakta; ayrıca çevrim içi danışmanlık ve tele-tıp uygulamaları yaygınlaşmaktadır. Özellikle Covid-19 pandemisi, uzaktan sağlık hizmetlerine olan talebi artırarak tele-tıp uygulamalarının önemini ve kullanım alanlarını genişletmiştir. Bu hizmetler fiziksel olarak bir sağlık merkezine gitmenin mümkün olmadığı ya da tercih edilmediği durumlarda alternatif bir çözüm sunmaktadır.

Dijital çağın getirdiği yeniliklerle birlikte diyetisyenlik hizmetleri de sosyal medya platformları üzerinden sunulmaya başlanmıştır. Diyetisyenler Instagram, YouTube ve TikTok gibi platformlarda geniş kitlelere ulaşarak beslenme ve sağlıklı yaşam konularında bilgilendirici içerikler paylaşmaktadır. Bu platformlar diyetisyenlerin bireylerle daha yakından iletişim kurmasını ve kişiselleştirilmiş danışmanlık hizmetleri sunmasını kolaylaştırmıştır. Sosyal medya üzerinden sunulan diyetisyenlik hizmetleri genellikle bireylerin beslenme alışkanlıklarını düzenleme, kilo yönetimi, sporcu beslenmesi ve özel diyet ihtiyaçları gibi konularda tavsiyeler sunmayı içerir. Diyetisyenler online görüşmeler, diyet planları ve beslenme takibi gibi hizmetlerle danışanlarına rehberlik ederler. Bu yöntem özellikle yoğun yaşam tarzına sahip bireyler için pratik bir çözüm sunar.

Online psikolog hizmetleri ise bireylerin internet aracılığıyla profesyonel terapi ve danışmanlık almasını sağlayan bir model olarak hızla yaygınlaşmaktadır. Bu hizmetler geleneksel yüz yüze terapilere kıyasla daha erişilebilir ve esnek bir alternatif sunmakta, coğrafi kısıtlamaları ortadan kaldırmakta ve zaman tasarrufu sağlamaktadır. Ayrıca danışan mahremiyeti ve gizlilik açısından da avantaj sağlayarak psikolojik destek arayan bireyler için güvenli bir ortam oluşturmaktadır. Online terapi özellikle pandemi döneminde artan talep ile birlikte psikolojik sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştıran önemli bir araç haline gelmiştir.

Bu hizmetlerin yanı sıra online spor hizmetleri dijital platformlar aracılığıyla sunulan bireysel veya grup egzersiz programları, antrenman rehberliği gibi çeşitli hizmetleri kapsamaktadır. Özellikle pilates ve yoga gibi bireysel egzersizlerde popülerlik kazanan bu hizmetler pandemi sürecinde yaygınlaşarak spor salonlarına fiziksel erişimin kısıtlı olduğu durumlarda önemli bir alternatif haline gelmiştir. Kullanıcılar mobil

uygulamalar ve sosyal medya kanalları üzerinden kişisel antrenörlerle iletişim kurabilmekte ve özelleştirilmiş programlar takip edebilmektedir. Bu hizmetlerin yaygınlaşması bireylerin spor yapma alışkanlıklarını dönüştürerek spor endüstrisine yeni bir boyut kazandırmaktadır.

2.3. Profesyonel Danışmanlık Hizmeti Sunanlar

Sosyal medya platformları bireylerin uzmanlık alanlarındaki bilgi ve deneyimlerini geniş kitlelere sunmalarını sağlamaktadır. Bu platformlar üzerinden marka danışmanlığı, iş stratejileri, pazarlama, insan kaynakları, finansal planlama, teknoloji, yazılım ve grafik tasarımı gibi çeşitli hizmetler sunulabilmektedir. Dijital platformların esnek yapısı farklı meslek gruplarına hitap eden bir ekosistem yaratmaktadır.

Hizmet sağlayıcılar sosyal medyanın erişim kolaylığı sayesinde geniş müşteri kitlelerine ulaşabilmektedir. Örneğin marka yöneticileri, işletmelerin hedef kitlelerine uygun bir marka kimliği oluşturmalarına ve etkili bir şekilde pazarlamalarına yardımcı olurken yazılım geliştiriciler teknik problemleri çözmektedir. Grafik tasarımcılar ise dijital projeler için özgün tasarımlar sunarak bireysel ve kurumsal müşterilere hizmet sağlamaktadır. Dijital ortamda danışmanlık hizmeti sunmak zaman ve mekân kısıtlamalarını aşarak hem hizmet sağlayıcılar hem de müşteriler için avantajlar yaratmaktadır. Çevrimiçi toplantılar ve elektronik posta gibi yöntemlerle iletişim kurularak hizmetler hızlı ve etkili bir şekilde sunulabilmektedir. Ayrıca sosyal medya platformlarının etkileşimli yapısı hizmet sağlayıcıların müşterilerden gelen geri bildirimlerle hizmetlerini geliştirmelerine olanak tanımaktadır.

Sonuç olarak dijital platformlar, profesyonel danışmanlık hizmetlerinin pazarlama ve sunum süreçlerini optimize ederek stratejik bir rol üstlenmektedir. Uzmanlar, bu platformlar aracılığıyla daha geniş kitlelere ulaşarak küresel ölçekte değer yaratmakta dijitalleşmenin ivme kazanmasıyla yeni fırsatlar keşfedip sektörler arası etkileşimi artırmaktadır.

3. Sosyal Medya Platformları Üzerinden Online Hizmet Sağlayıcıların Elde Ettiği Kazancın Vergilendirilmesi

Sosyal medya platformları günümüzde profesyonellerin çeşitli online hizmetler sunarak gelir elde ettikleri önemli bir mecra haline gelmiştir. Burada hizmet sunucusu internet ve benzeri elektronik ortamlarda bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetleri sunan gerçek kişiler olarak tanımlanmaktadır (325 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği Md.3). Özellikle danışmanlık, eğitim, sağlık hizmetleri gibi alanlarda faaliyet gösteren bireyler bu platformlar aracılığıyla geniş kitlelere ulaşabilmekte ve kazanç sağlayabilmektedir. Ancak bu yeni dijital ekonomi modeli vergi mevzuatı açısından bazı belirsizlikleri de beraberinde getirmektedir.

Geleneksel vergilendirme anlayışında sabit bir işyerinin varlığı esas olduğundan sanal işletmelerin vergilendirilmesinde hukukî sorunlar ortaya çıkmaktadır (Gök, 2023).

Özellikle online reklamcılık sektöründe uluslararası vergilendirme sorunları gündeme gelmektedir. Sosyal medya işletmelerinin faaliyetleri ve kazançları dijital ekonominin tipik örnekleri olduğundan bu işletmelerin vergilendirilmesi dijital ekonominin geneline yönelik bir yaklaşım gerektirmektedir (Demirel ve Arslaner, 2021). Durdu (2019) çalışmasında Türkiye’de online reklamların vergilendirilmesi için son dönemde yapılan yasal düzenlemeleri incelemiş ve dijital ekonominin vergilendirilmesi için uluslararası düzeyde uyumlu bir sistemin geliştirilmesi gerektiğini vurgulamıştır.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu gerçek veya tüzel kişilerin vergi mükellefi olabileceğini belirterek mükellefi “vergi kanunlarına göre kendisine vergi borcu terettüp eden gerçek veya tüzel kişi” olarak tanımlamaktadır (Madde 8). Kanun bir kişinin vergiye mükellef olma ehliyetinin, mükellef durumunu etkilemediğini açıklar. Vergi Usul Kanunu’nun 9. Maddesinde belirtildiği üzere “Mükellefiyet ve vergi sorumluluğu için kanuni ehliyet şart değildir”. Bu bağlamda internet üzerinden içerik üretimi veya hizmet sunumu yoluyla gelir elde edenlerin yaş şartı aranmaksızın gelir vergilerini ödemeleri gerektiği sonucuna varılmaktadır (Ergün, 2022).

Teknolojik gelişmeler geleneksel çalışma anlayışını değiştirerek “gig ekonomisi” olarak adlandırılan yeni bir iş modelini ortaya çıkarmıştır. Gig ekonomisi bireylerin bir işverene bağlı olmaksızın çevrimiçi platformlar üzerinden gelir elde etmelerini sağlamaktadır. Ancak bu model serbest çalışanların gelirlerinin vergilendirilmesi, kayıt altına alınması, çalışan hakları ve sigorta gibi sorunları da beraberinde getirmiştir (Ayrangöl, 2019). Dijital devrimle birlikte esnek ve geçici işlerin yaygınlaştığı gig ekonomisinde vergi ve iş yasası reformlarına ihtiyaç duyulmaktadır (Çiğdem, 2020).

3.1. 1 Ocak 2022 Tarihinden Önceki Düzenlemeler

Sosyal medya fenomenlerinin elde ettikleri gelirler Türk Vergi Mevzuatı’na göre ticari kazanç, serbest meslek kazancı ya da arızî kazanç kapsamında değerlendirilmekteydi. Vergi idaresi tarafından sosyal medya üzerinden elde edilen kazançların özellikle ticari kazanç olarak kabul edilmesi gerektiği belirtilmiş ve bu tür gelirlerin KDV mükellefiyetine de tabi olabileceği vurgulanmıştır (Gözen Bozdoğan ve Bayramoğlu, 2020). Bu nedenle içerik üreticilerinin mükellefiyet kaydı açtırarak belge düzenine uyması ve Gelir Vergisi Kanunu’nun 85. maddesi kapsamında (ticari) gelirlerini beyan etmeleri gerekmekteydi (Gök, 2023).

Gelir İdaresi Başkanlığı’nın 16/03/2016 tarihli ve 23474 sayılı “İnternetteki sosyal paylaşım siteleri üzerinden reklam paylaşımlarına göre kişilere yapılan ödemelerin vergilendirilmesi” başlıklı özelgesine göre, sosyal medya fenomenlerinin ticari bir organizasyon dahilinde düzenli olarak mal veya hizmet tanıtımı yaparak elde ettikleri kazançlar Gelir Vergisi Kanunu’nun 37. maddesi kapsamında ticari kazanç olarak değerlendirilmiştir. Bu kişilerin gelir vergisi mükellefi olmaları durumunda aynı zamanda KDV mükellefiyeti doğacağı belirtilmiştir. Ödemeyi yapan kurumlar açısından ise bu tür ödemelerin düzenli ya da arızî olmasına bakılmaksızın gider olarak kaydedilebileceği

ifade edilmiştir. Ayrıca 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun Mükerrer 20. Maddesiyle getirilen genç girişimci istisnası kapsamında 10/02/2016 tarihinden itibaren ilk kez gelir vergisi mükellefi olan 18-29 yaş arası genç girişimcilerin ticari, zirai veya mesleki faaliyetlerden elde ettikleri kazançlarının yıllık 75.000 TL'lik kısmı, üç vergilendirme dönemi boyunca gelir vergisinden istisna edilmiştir (Gözen Bozdoğan ve Bayramoğlu, 2020).

19 Ekim 2018 tarihinde yayımlanan 476 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı, dijital ortamda sunulan reklam hizmetleri ve bu hizmetlerden kazanç sağlayan kişilerin kazançlarına yönelik yasal düzenlemeler getirmiştir. Bu düzenlemeye göre, dijital ortamda yayımlanan reklamlar karşılığında elde edilen gelirler üzerinden ödeme yapan birimler kazanç sahiplerinin vergi mükellefi olup olmamasına bakmaksızın vergi kesintisi yapacaktır. %15'lik tevkifat oranı reklam hizmetini sağlayan veya aracılık eden gerçek kişiler ile dar mükellef kurumlar için geçerlidir. Ayrıca dar mükellef kurumlara yapılan ödemeler üzerinden %15 kurumlar vergisi stopajı yapılması öngörülmüştür. Bu düzenleme haksız rekabeti engellemeyi, vergi kaybını önlemeyi ve yabancı firmaların Türkiye'de şirketleşmesini teşvik etmeyi amaçlamaktadır. E-ticaret sektörünün büyümesiyle bu düzenlemenin etkileri daha da belirginleşmektedir. 2016 yılında getirilen genç girişimci istisnasına ek olarak 2018 yılında genç girişimcilere 1 yıl boyunca Bağ-Kur prim desteği sağlanmış ancak 476 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı uyarınca sosyal medya fenomenleri genç girişimci teşvikinden yararlansalar bile %15 vergi tevkifatına tabi tutulmuştur. 2019 ve 2020 yıllarında yayımlanan özetlerde sosyal medya hesaplarından elde edilen gelirlerin ticari kazanç olarak kabul edilmesi gerektiği belirtilmiş bu gelirlerin yıllık beyanname ile beyan edilmesi gerektiği vurgulanmıştır (Gözen Bozdoğan ve Bayramoğlu, 2020; Demirel & Arslaner, 2021).

Aydemir ve Bakaç (2020) YouTuber'lık faaliyetinin vergi kanunları çerçevesinde değerlendirilmesini ele alarak, YouTuber'ların elde ettikleri gelirlerin niteliği, faaliyetin ticari organizasyon içinde olup olmamasına ve süreklilik arz edip etmemesine göre farklılık gösterdiği konusunu vurgulamaktadır. Buna göre ticari organizasyon veya süreklilik taşıyan faaliyetler ticari kazanç olarak değerlendirilirken kişisel çalışmanın ön planda olduğu durumlar serbest meslek kazancı olarak kabul edilmektedir. Faaliyetin ticari veya serbest meslek faaliyeti olarak sürekli yapılmaması durumunda ise elde edilen gelir arızî kazanç olarak değerlendirilir. Ayrıca YouTuber'ların işverene bağlı olarak gelir elde etmeleri durumunda, bu gelirler ücret olarak kabul edilir. Katma Değer Vergisi açısından devamlılık arz eden ticari ve serbest meslek faaliyetleri vergiye tabi olup arızî faaliyetler vergiden muaf tutulmaktaydı. 2019 itibarıyla, YouTuber'ların reklam hizmetleri karşılığında elde ettikleri gelirlerden vergi kesintisi yapılması zorunluluğu getirilmişti. Çalışma, genç YouTuber'ların vergisel yükümlülüklerini anlamalarını kolaylaştırmak için öneriler sunmakta ve vergisel uyumun artırılması için dijital dönüşümün önemini vurgulamaktadır (Aydemir ve Bakaç, 2020).

3.2. Yürürlükteki Mevzuat

26 Ekim 2021 tarihli 31640 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 7338 Sayılı Vergi Usul Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile ihdas edilen ve 28 Aralık 2023 tarihinde 32413 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 7491 sayılı Kanun'un 7. maddesi ile değişiklik yapılan 193 sayılı Kanun'un Mükerrer 20/B maddesinde belirtildiği üzere *“İnternet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticilerinin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlar ve bu ortamlar üzerinden verilen bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetlerden sağlanan kazançlar ile akıllı telefon veya tablet gibi mobil cihazlar için uygulama geliştirenlerin elektronik uygulama paylaşım ve satış platformları üzerinden elde ettikleri kazançlar gelir vergisinden müstesnadır”*.

Bu istisnadan yararlanılabilmesi için Türkiye’de kurulu bankalarda bir hesap açılması ve bu faaliyetlerden elde edilen tüm hasılatın yalnızca bu hesap aracılığıyla tahsil edilmesi gerekmektedir. Bankalar bu hesaplara aktarılan hasılat üzerinden aktarım tarihinde %15 oranında gelir vergisi tevkifatı yapmak ve bu tutarı Gelir Vergisi Kanunu’nun 98. ve 119. maddelerinde belirtilen esaslar çerçevesinde beyan edip ödemekle yükümlüdür. Bu tutarlar üzerinden ayrıca 94. madde kapsamında tevkifat yapılmayacaktır.

Mükelleflerin Mükerrer 20/B Maddesinin birinci fıkrasında belirtilen faaliyetler dışında başka kazanç veya iratlarının bulunması bu istisnadan yararlanmalarına engel teşkil etmemektedir. Ancak birinci fıkra kapsamındaki kazançların toplamı, 103. maddede belirtilen tarifenin dördüncü gelir dilimini aşarsa veya faaliyetlere ilişkin tüm gelirler ikinci fıkra da belirtilen şartlara uygun olarak tahsil edilmezse bu istisnadan yararlanılamaz. Bu durumda mükelleflerin 94. maddenin birinci fıkrası kapsamında tevkifat yapma yükümlülüğü bulunmamaktadır.

Eğer istisnaya ilişkin şartların sağlanmadığı tespit edilirse eksik tahakkuk eden vergi, vergi ziyai cezası ile birlikte gecikme faizi uygulanarak tahsil edilir. Cumhurbaşkanı bu maddede yer alan tevkifat oranını her bir faaliyet türü için ayrı ayrı sifıra kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmaya, Hazine ve Maliye Bakanlığı ise bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye yetkilidir.

12 Ocak 2022 tarihinde 31717 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 318 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği'nde ilgili istisnanın uygulama usûl ve esaslarına dair açıklamalar yer almaktadır. 318 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği internet üzerinden sosyal içerik üreten bireyler ile mobil cihazlar için uygulama geliştiren gerçek kişilere sağlanan gelir vergisi istisnasının usûl ve esaslarını açıklamaktadır. Daha sonra 7491 Sayılı Kanun ile 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu’nun Mükerrer 20/B Maddesinde yapılan değişiklikleri 318 Sıra No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği’ne işlemek amacıyla 26 Eylül 2024 tarihli Resmî Gazete'de 325 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği yayınlanmıştır. Bu tebliğde “internet ortamı” tanımı genişletilerek “internet ve benzeri

elektronik ortamlar’’ olarak değiştirilmiş böylece gelecekte ortaya çıkabilecek alternatif dijital platformlar da istisna kapsamına alınmıştır. Ayrıca istisna kapsamına ‘‘internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden sağlanan bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetlerden elde edilen kazançlar’’ eklenmiştir. 7491 sayılı Kanun'un 7. maddesi ile Mükerrer 20/B Maddesinde yapılan değişiklikler 1 Ocak 2024 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak üzere 28 Aralık 2023 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu düzenlemeler sonucunda dijital platformlardan sağlanan kazançlara yönelik gelir vergisi istisnasının kapsamı önemli ölçüde genişletilmiştir.

Vergi İstisnasının Kapsamı

- Sosyal İçerik Üreticileri: İnternet veya elektronik ortamlar üzerinden metin, görüntü, ses, video gibi içerik paylaşan ve bu faaliyetlerden kazanç sağlayan bireyler.
- Mobil Uygulama Geliştiricileri: Akıllı telefon veya tablet gibi cihazlar için uygulama geliştirip elektronik uygulama paylaşım ve satış platformları üzerinden gelir elde eden bireyler.
- Hizmet Sunucuları: Bireysel kurs, eğitim, veri işleme, geliştirme veya ürün tanıtımı gibi hizmetlerden kazanç sağlayan bireyler.

İstisnadan Yararlanma Şartları

- Türkiye’de kurulu bir bankada banka hesabı açılması ve tüm kazançların bu hesap aracılığıyla tahsil edilmesi zorunludur.
- Gelir vergisi tevkifatı bankaların hesaba yatırılan kazançlar üzerinden %15 oranında gelir vergisi kesintisi yapması suretiyle gerçekleşir. Banka tarafından yapılan tevkifat sonrası bu kazançlar nihaî vergi kabul edilir, yıllık gelir vergisi beyannamesi verilmez.
- İlgili yıl için Gelir Vergisi Kanunu’nun 103. maddesinde belirlenen dördüncü gelir dilimini aşmayan kazançlar istisna kapsamındadır.
- İstisna belgesi ikametinin bulunduğu yerde tarha yetkili vergi dairesinden alınarak bankaya ibraz edilecektir.

Önemli Hususlar

- İstisnadan faydalanmak için elde edilen kazançların tamamının bankadaki hesaba yatırılması gerekmektedir.
- Kazançların Gelir Vergisi Kanunu’nun 103. Maddesinde belirtilen dördüncü gelir dilimini aşması durumunda istisna uygulanmaz, ancak tevkifat tutarı hesaplanacak vergiden mahsup edilebilir.
- Başka bir gelir türünden dolayı beyanname verilse bile istisna kapsamındaki bu

kazançlar beyannameye dahil edilmez.

- Aynî tahsilatlar (örneğin bağış veya gelirlerin mal ya da hizmet olarak tahsil edilmesi) rayiç bedelle değerlendirilerek banka hesabına yatırılmalıdır.
- İstisna aracılık hizmetleri, kurumlar vergisi mükellefiyetine tabi kişiler, adi ortaklıklar veya adi ortaklıklar üzerinden gelir elde eden gerçek kişiler için geçerli değildir.

Belgelendirme ve Bildirim

- Kazançları sadece istisna kapsamındaki kazançlardan oluşan mükelleflerin defter tasdik ettirme, defter tutma ve belge düzenleme zorunlulukları kaldırılmıştır.
- Yeni hesap açılışı ya da mevcut hesabın kullanılması durumunda hesap bilgileri bir ay içinde ilgili vergi dairesine bildirilmelidir.
- Bankaların yapacağı kesintiler nihaî vergi olup başka kazançlar için verilen beyannamelerde mahsup edilemez.
- Döviz cinsinden yapılan tahsilatlar işlem tarihindeki döviz alış kuru üzerinden Türk Lirası'na çevrilerek değerlendirilir.

İstisnanın İhlali

- İlgili takvim yılında gelir vergisi istisna şartlarını sonradan kaybeden veya bu şartları ihlal eden mükellefler şartın kaybedildiği ya da ihlal edildiği yıl için istisnadan yararlanamazlar. Bu durumda ilgili yıl içinde elde edilen kazançlar yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilmek zorundadır. Ancak bu kapsamda daha önce tevkif edilmiş vergiler beyannamede hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilebilir. İlgili yıl için istisnadan yararlanılamaması sonraki yıllarda bu haktan faydalanılmasını engellememektedir.
- İstisna şartlarının kaybedilmesi veya ihlali durumunda istisnadan faydalanılamayan dönemler için geçici vergi beyannamesi verme yükümlülüğü bulunmamaktadır. Ancak, mükelleflerin istisna edilen faaliyetler dışında başka faaliyetlerinin bulunması halinde bu faaliyetlere ilişkin geçici vergi beyannamesi verme zorunluluğu devam etmektedir.
- Ayrıca istisna şartlarının ihlali nedeniyle yıllık gelir vergisi beyannamesi verilmesi gerektiği durumlarda Gelir Vergisi Kanunu'nun 40. maddesinde belirtilen giderler ile 89. maddesinde düzenlenen indirimler beyan edilen gelirden indirilebilmektedir. Bu indirimlerin yapılabilmesi için 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca uygun belgelerle tevsik edilmesi şarttır.

Tebliğ'in 3. Maddesinde sosyal medya platformlarında sunulan online hizmetlere de atıfta bulunarak “internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden verilen bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetlerden kazanç sağlayan

gerçek kişilerin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları 1/1/2024 tarihinden itibaren istisna kapsamındadır” hükmü yer almaktadır (325 Seri No’lu Gelir Vergisi Genel Tebliği Md.3).

Bu yasal çerçeve dijital platformlar üzerinden gelir elde eden bireylerin vergi yükümlülüklerini hafifletmekte ve kazançlarının daha şeffaf bir şekilde takip edilmesini amaçlamaktadır. Bu düzenlemelerle birlikte sosyal içerik üreticileri, online hizmet sunanlar ve mobil uygulama geliştiricileri için önemli bir vergi avantajı sağlanmış olup bu kişilerin gelirleri üzerinde etkili bir vergi yönetimi ve kontrolü öngörülmektedir.

4. Literatür Taraması

Sosyal medya günlük yaşamın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiş olup içerik üretimi de bu platformların önemli bir ögesidir. Son yıllarda, sosyal medya platformlarında içerik üretmek ve bu içeriklerden gelir elde etmek oldukça yaygın hale gelmiştir. Sosyal medyada içerik üretiminin sosyal, ekonomik, politik ve malî alanlar üzerindeki etkileri artan bir ilgiyle araştırılmaktadır. Aynı şekilde online platformlar üzerinden sunulan hizmetler ile mobil cihazlar için uygulama geliştiriciliği de popüler hale gelmiştir. Bu faaliyetlerin gelir getirici özellikleri ve bazen yüksek tutarlarda gelir elde edilmesi vergilendirme konusunu gündeme getirmiştir. Dilemre Öden (2023) ve Yavan ve Sever (2020) yaptıkları çalışmalarda Türkiye'deki sosyal medya içerik üreticileri ve uygulama geliştiricilerinin elde ettikleri gelirlerin nasıl vergilendirildiğini incelemektedir. Türk Vergi Sistemi'nde bu tür gelirler ticari kazanç olarak vergilendirilirken son düzenlemelerle belirli şartları karşılayan içerik üreticileri ve uygulama geliştiricileri için vergi istisnası getirilmiştir.

2010 yılından itibaren akıllı telefonların yaygınlaşmasıyla internet her an erişilebilir hale gelmiş ve yeni kazanç fırsatları doğurmuştur. Başlangıçta yalnızca bir fotoğraf paylaşım platformu olan Instagram zamanla izlediği stratejilerle önemli bir gelir kapısına dönüşmüştür. Aydemir (2023a) çalışmasında Instagram'ın kullanıcılarına çeşitli yollarla kazanç sağlamasını incelemekte ancak bu gelirlerin vergilendirilme sürecinin belirsizliği nedeniyle riskler taşıdığını belirtmektedir. Çalışmanın amacı Instagram'dan elde edilen gelirlerin hangi gelir unsuru olarak vergilendirileceğini ve istisna kapsamında olup olmadığını değerlendirmektir.

Avcı (2023) çalışmasında sosyal medya içerik üreticilerinin kişisel yeteneklerini sergilemenin ötesinde işletmelerin rekabet gücünü artırmak ve ürünlerini tanıtmak için cazip bir kanal haline geldiğini belirtmektedir. Çalışmada ancak bu gelirlerin doğası ve vergilendirilmesi konusunda mevcut vergi sistemimizde çeşitli belirsizliklerin bulunduğu dikkat çekilmektedir. Ülkemizde çıkarılan 7338 sayılı Kanun'un sosyal medya içerik üreticilerinin gelirlerinin vergilendirilmesine yönelik birtakım belirsizlikleri giderdiği ifade edilmekle birlikte kazançların niteliği konusunda hala bazı sorunların mevcut olduğu vurgulanmaktadır. Çalışmada bu sorunların vergi adaleti ilkesine aykırı olabileceği gibi teknik uygulamalarda da zorluklara yol açabileceği belirtilmektedir.

Ayrıca, sosyal medya hesaplarının mirasçılara devredilmesi durumunda da vergiyle ilgili problemlerin yaşandığı ifade edilmektedir. Sonuç olarak, dijital dünyadaki gelişmeleri yakalayacak kapsamlı yasal düzenlemelere ihtiyaç duyulduğu sonucuna varılmaktadır (Avcı, 2023).

Aydemir (2023b) çalışmasında Bigo Live platformu üzerinden elde edilen gelirlerin vergilendirilmesini ele almıştır. Makalede Bigo Live'nin sosyal ağ sağlayıcısı olarak kabul edilmesi gerektiği ve bu platformda yapılan canlı yayınlar aracılığıyla elde edilen gelirlerin şartları sağladığı takdirde sosyal içerik üreticiliği istisnası kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Ancak Bigo Live ajansı ya da referans programı ile yeni kullanıcılar getirilerek elde edilen gelirlerin ticari kazanç olarak vergilendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Vergi beyanında bulunmayan kullanıcılar için ise belirli şartlar altında ceza uygulanabileceği ifade edilmiştir. Ayrıca Bigo Live üzerinden sağlanan hizmetlerin katma değer vergisine tabi olduğu yurt dışına sunulan hizmetler için ise belirli istisnaların uygulanabileceği değerlendirilmiştir. Çalışmada 2022 itibarıyla Bigo Live'den elde edilen sponsorluk, hediye ve bağış gibi gelirlerin de Katma Değer Vergisi açısından sosyal içerik üreticiliği istisnası kapsamında değerlendirilebileceği sonucuna varılmıştır (Aydemir, 2023b).

7338 Sayılı Kanun ile ihdas edilen ve 7491 sayılı Kanun'un 7. maddesi ile değişiklik yapılan 193 sayılı Kanun'un Mükerrer 20/B Maddesi sosyal içerik üreticilerinin ve mobil uygulama geliştiricilerinin elde ettikleri kazançların vergilendirilmesine yönelik önemli bir düzenleme olarak Türk vergi sistemine dahil edilmiştir. Türk vergi mevzuatı, internet ortamındaki sosyal ağ sağlayıcıları üzerinden metin, görüntü, ses ve video gibi içerikler paylaşan sosyal içerik üreticilerinin bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlar ile mobil cihazlar için uygulama geliştirenlerin elektronik uygulama paylaşım ve satış platformları üzerinden elde ettikleri kazançların vergilendirilmesine yönelik düzenlemeler yapma gereği duymuştur (Erol, 2022). Bu düzenleme, malî güç ve vergide eşitlik ilkeleri açısından eleştirilmekte, vergi adaletinin sağlanmasında yetersiz kalmakta ve dijital ekonominin fiziki bağımlılığı ortadan kaldırması nedeniyle uluslararası vergi hukukunda işyeri kavramının yeniden değerlendirilmesini ve vergilendirme yetkisinin hangi devlete ait olacağı konusunun tartışılmasını gerektirmektedir (Gök, 2023). Gerçek kişi sosyal içerik üreticileri OECD Model Anlaşması'nın 17. maddesi gereğince gösteri insanı sayıldığından sosyal medya platformlarında yaptıkları paylaşımlar her ülkenin potansiyel bir kaynak ülke olmasına ve gelirlerinin vergilendirilebilmesine olanak tanımaktadır. Ancak sanal içerik üreticilerini ticari faaliyetlerinde kullanan kişiler için bu durum farklı olmakla birlikte onların kazançları OECD Model Anlaşması'nın 7. maddesi kapsamında olup bir işyeri olmadan başka bir ülkede vergilendirilemez (Yazıcıoğlu, 2024). Dijital dönüşümle birlikte fiziksel varlık kaybı nedeniyle vergilendirme sorunları ortaya çıkmış ve ülkeler vergi gelirlerindeki kayıplar sebebiyle tek taraflı önlemler almaya yönelmiştir. Bulgular dijital hizmetlerin sınırları aşan yapısı dikkate alındığında ülkelerin tek taraflı uygulamalarının dijital ekonominin vergilendirilmesi sorununu çözmede yetersiz kaldığını göstermektedir.

Bu durum çifte vergilendirme gibi sorunlara yol açabilmektedir. Sonuç olarak ülkelerin haklarını koruyan ve vergi planlaması ile vergiden kaçınmayı önleyen adil ve çok taraflı uluslararası çözümlerin OECD düzeyinde geliştirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Mert ve Bayar, 2020). Ortaç ve Akçay (2016) yaptığı çalışmada sosyal medya ve internet gelirlerinin vergilendirilmesine ilişkin çözüm önerilerini ele almıştır. Makalede "Rem" gibi güvenli elektronik posta sistemlerinin gizlilik ihlalleri doğurabileceği endişesi vurgulanırken Facebook, Twitter ve Google gibi yabancı internet şirketlerinin Türkiye'de ofis açmalarını teşvik etmek için vergi yükümlülüklerinin azaltılması önerilmiştir. Sunucuların ofis olarak kabul edilmesi ve ülkeler arasındaki vergilendirme farklılıkları tartışılmış ve sosyal medya reklamlarının denetimi için Maliye Bakanlığı'nın altyapısının geliştirilmesi gerektiği belirtilmiştir. Ayrıca sosyal medya içeriklerinin "kulüp malı" olarak tanımlanarak KDV'ye tabi tutulması önerilmiştir.

Uluslararası literatürü incelediğimizde Endonezya'da Covid-19 sürecinde yapılan çalışmada pandemi döneminde sosyal medyanın bilgi yayılımında kritik bir rol üstlendiği ve birçok şirketin marka değerlerini iletmek için içerik üreticilerine daha fazla yöneldiğine değinilmiştir. Ancak içerik üreticileri sosyal medyadan elde ettikleri gelir vergisini bildirmekte ve ödemekte genellikle yetersiz kalmaktadır. Nitel yöntem kullanılarak yapılan araştırmada en az 10.000 takipçisi olan on üç içerik üreticisi ile görüşmeler yapılmıştır. Bulgular vergi uyumsuzluğunun bilgi eksikliği, belirsiz vergi düzenlemeleri, güven düzeyi, milliyetçilik ve idari gereksinimlerle ilişkili olduğunu göstermektedir. Çalışmada içerik üreticilerinin vergi uyumunu artırmak için uygun eğitim ve bilgilendirme stratejilerinin geliştirilmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Prihatiningtias ve Karo, 2021). İçerik üreticileri birden fazla sanal platform aracılığıyla bireylerde görüş oluşturmakta ve bu sosyal etki tüketicileri satın almaya yönlendirmekte markaların sponsorluğuna olanak sağlamaktadır. Bu da içerik üreticileri için maddi gelir anlamına gelmektedir. Ancak bu gelirlerin birçoğu vergi sistemine bildirilmemekte bu da bilgi eksikliği veya yetersiz bilinç nedeniyle vergi kaçakçılığına yol açmaktadır. Endonezya'da yapılan bir diğer çalışmada Instagram ünlülerinin reklam gelirlerinin vergilendirilmesi özellikle gelir vergisi ve katma değer vergisi kapsamında incelenmiştir. Vergi yetkilileri, danışmanlar, akademisyenler ve Instagram ünlüleri (Celebrgram) ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmıştır. Sonuçlar reklam gelirlerinin hem gelir vergisi hem de katma değer vergisi kapsamında vergilendirilebileceğini ortaya koymaktadır. Tahsilat için donanımlı vergi uzmanları ve bilgi teknolojileriyle desteklenen özel bir birimin gerekli olduğu vurgulanmıştır. Çoğu Instagram ünlüsü reklam gelirlerinin adil ve net bir şekilde vergilendirilmesi gerektiğini kabul etmektedir (Tahar, Rizkia ve Hariyanto, 2020). Fadillah, Yusraini ve Supriono (2023) yaptığı çalışmada Endonezya'nın sosyal medya içerik üreticilerinin vergiye uyumunda vergi bilgisi, vergi yaptırımları ve vergi hizmetlerinin kalitesinin etkisini araştırmaktadır. Çalışmanın örneklemi 85 sosyal medya içerik üreticisi hesabından oluşmuş ve veriler anket kullanılarak toplanmıştır. Veri analizinde klasik varsayım testi ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılan araştırma sonucunda vergi bilgisi, vergi yaptırımları ve vergi hizmet kalitesinin sosyal medya içerik

üreticilerinin vergiye uyumu üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkisi olduğu sonucuna varılmıştır. Mamani Monry vd. (2023) yaptığı çalışmada Peru vergi mevzuatının içerik üreticileri tarafından elde edilen gelirler için doğru bir şekilde uyarlanması ve yorumlanmasına yönelik bir rehber hazırlamayı amaçlamıştır. Rehber, Scribber metodolojisi kullanılarak 4 adımda tasarlanmıştır: Tanıma, kodlama, tema oluşturma ve tanımlama. Rehber, dijital vergi mükellefi olan içerik üreticilerinin vergi yükümlülüğüne nasıl ulaşabileceklerini (seviye 1), faaliyetlerini düzenlemelere uygun şekilde nasıl tanımlayabileceklerini (seviye 2) ve vergi idaresinin içerik üreticilerine yönelik uyguladığı vergi uygulamalarını (seviye 3) açıklamaktadır. Peru'da yürütülen bir diğer araştırmada ise Facebook, Instagram ve YouTube üzerinden gelir elde eden içerik üreticilerinin, Peru Gelir Vergisi Kanunu kapsamında nasıl vergilendirildiği incelenmektedir. Reklam ve satış ortaklığı gelirlerinin nasıl sınıflandırıldığı ve vergilendirildiği detaylandırılmaktadır. Araştırma, içerik üreticilerinin gelirlerinin vergilendirilmesinin önemini vurgulamakta ve bu iş modellerinin kayıt dışı işlemler ve etkili kontrol mekanizmalarının eksikliği nedeniyle vergi kaçırmayı ne kadar kolaylaştırdığını ortaya koymaktadır. Bu durum yasal çerçevede vergi uyumu açısından önemli bir zorluk teşkil etmektedir (León-Vega vd., 2024). Abidin vd. (2020) yaptığı çalışmada 2020 yılı itibarıyla İskandinav içerik üreticileri endüstrisine ilişkin yasalar, yönergeler ve mevcut uygulamaların sistematik bir incelemesini sunmuştur. Danimarka, Finlandiya, Norveç ve İsveç mevzuatları arasındaki küçük farklar ve eksiklikler ele alınarak ulusal hükümetlere ve endüstriye profesyonel bir İskandinav standardını korumaları için politika önerileri sunulmuştur. İskandinav ülkeleri arasındaki sosyal, kültürel ve ekonomik uyum içerik üreticilerinin ortak bir yapı olarak ele alınmasına olanak sağlamaktadır. Makale gelir, vergi uygulamaları ve içerik üreticileri için ticari bildirimlerin düzenlenmesini incelemiştir. Araştırmanın İskandinav içerik üreticilerinin bütünlüğünü güçlendirerek diğer bölgesel içerik üreticisi ağları için bir model oluşturmaya katkı sağlaması amaçlanmıştır. Ergün (2022) çalışmasında diğer ülkelerle karşılaştırıldığında, Türkiye'deki sosyal medya içerik üreticilerinin gelirleri üzerindeki vergi oranlarının %15 ile nispeten daha yüksek olduğu sonucuna varmıştır. Bu oran, Filipinler'de %8, Hindistan ve Birleşik Krallık'ta ise %5'tir.

Sosyal medya platformları üzerinden sunulan çevrim içi hizmetlerin vergisel boyutu hem hukukî çerçeve hem de uygulama süreci açısından önemli bir inceleme alanı oluşturmaktadır. Ancak gerek ulusal gerekse uluslararası literatür incelendiğinde bu konuya yönelik çalışmalara rastlanılmamıştır. Bu bağlamda mevcut çalışma literatürde bu alanda yapılan ilk çalışma olma niteliği taşımakta olup konuya özgün bir bakış açısı kazandırarak alana katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

5. Metodoloji

Dijitalleşmenin hızlandığı günümüzde, sosyal medya platformları üzerinden sunulan hizmetlerin vergilendirilmesi, geleneksel vergi sistemleri için ciddi bir zorluk teşkil etmektedir. Bu makale online hizmet sunan gerçek kişilerin vergilendirilmesine

yönelik Türkiye'deki düzenlemeleri incelemekte ve 7338 sayılı Kanun ile 7491 sayılı Kanun'un getirdiği yenilikleri değerlendirmektedir.

5.1. Çalışmanın Konusu ve Problemi

Online hizmetlerden elde edilen gelirlerin vergilendirilmesi geleneksel iş modellerinden farklı dinamikler içerdiği için ulusal ve uluslararası düzeyde çeşitli zorluklar yaratmaktadır. Türkiye'de bu gelirlerin vergilendirilmesi amacıyla yürürlüğe giren düzenlemelerin hukukî temelleri ve uygulama süreçleri çalışmanın temel problemini oluşturmaktadır.

5.2. Araştırma Soruları

- Sosyal medya platformları üzerinden sunulan hizmetlerin vergilendirilmesindeki temel zorluklar nelerdir?
- Türkiye'deki %15 vergi tevkifatı uygulamasının hukukî dayanakları nelerdir?
- Bu düzenlemenin kayıt dışı ekonomiyi önleme ve vergi adaletini sağlama üzerindeki etkileri nelerdir?
- Türkiye'deki %15 oranındaki vergi tevkifatı uygulaması dijital içerik üreticilerini ve online hizmet sağlayıcılarını nasıl etkilemektedir?

5.3. Kullanılan Yöntem ve Desen

Çalışmada, nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Yöntemsel olarak mevzuat karşılaştırması ve örnek olay analizi tasarımı benimsenmiştir. Bu yaklaşım hukukî düzenlemelerin farklı boyutlarını ve uygulama süreçlerini analiz etmeyi hedeflemektedir. Örnek olay yöntemi belirli bir olay, durum ya da süreç üzerinde derinlemesine bir analiz yapılmasına olanak tanıyan nitel bir araştırma desendir (Köklü, 1994). Araştırma dijital içerik üreticiliği ve çevrimiçi hizmet sağlayıcılığıyla ilgili mevcut vergilendirme süreçlerini, hukukî düzenlemeleri ve uygulama süreçlerini detaylı bir şekilde incelemektedir.

5.4. Vakaların Oluşturulması

Bu çalışmada vaka analizi için Türkiye'deki internet ve benzeri elektronik ortamlarda online hizmet sağlayıcı gerçek kişilerin durumları incelenmiştir. Vakaların oluşturulmasında Hazine ve Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan kanunlar ile gelir vergisi genel tebliğleri temel alınmıştır. Vakalar tipik örneklerin seçilmesi ve bu örneklerin genelleyici bir bakış açısıyla ele alınması esasına dayanılarak Türkiye'deki dijital içerik üreticilerinin ve online hizmet sağlayıcılarının durumları göz önünde bulundurularak kurgulanmıştır.

5.5. Analiz Yöntemi

Araştırmada kullanılan yöntem nitel içerik analizidir. İçerik analizi nitel verilerin sistematik ve nesnel bir şekilde değerlendirilmesine olanak tanır. Araştırmada, hukukî

belgeler, yönetmelikler ve tebliğler detaylı bir inceleme sürecinden geçirilmiştir. Veriler içerik analizi yöntemiyle incelenmiş ve hukukî çerçeve, uygulama zorlukları ve etkileri açısından tematik bir yapı oluşturulmuştur. Bu analiz yöntemi vergi uygulamalarının etkinliğini değerlendirmeye olanak sağlamaktadır. Türk Vergi Sistemi'ndeki değişiklikler özellikle 7338 sayılı Kanun ve 7491 sayılı Kanun ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nda yapılan düzenlemeler sosyal içerik üreticileri ve online hizmet sağlayıcılar için getirilen vergi istisnası düzenlemelerini içermektedir. Çalışmada internet ve benzeri elektronik ortamlar üzerinden hizmet sağlayan gerçek kişilerin farklı gelir kaynaklarına sahip olduğu örnek olaylar niteliksel veri toplama teknikleri kullanılarak derinlemesine analiz edilmiştir.

5.6. Vaka Analizleri

Vakalar araştırma konusu olan olgunun farklı yönlerini ortaya koymak amacıyla detaylı bir şekilde analiz edilmiştir. Sosyal içerik üreticileri ile çevrim içi hizmet sağlayıcı bireylerin elde ettikleri gelirlerin tanımlanması ve vergilendirilmesi sürecine yönelik olarak hazırlanan ve analiz edilen vakalar teorik çerçevenin somut bir bağlamda test edilmesine olanak sağlamakta ve mevcut literatüre katkıda bulunmaktadır. Bu vakalar çalışmanın bulgularını zenginleştirerek daha geniş bir perspektif sunmaktadır.

Vaka 1: Mary Poppins Toprak Amerika Birleşik Devletlerinin Michigan eyaletinde doğmuş ve öğrenimini Wisconsin Üniversitesi'nde tamamlamış bir İngilizce öğretmenidir. Türk vatandaşı Berk Toprak ile evlendikten sonra Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmaya hak kazanmıştır. Ailesiyle birlikte Ankara'da ikamet etmektedir. Türkiye'de 2 yıldır yerleşik olarak ikamet eden Mary, bir dijital platform üzerinden kişiye özel İngilizce dersleri vererek gelir elde etmektedir.

Mary bu kazançlarına yönelik vergi istisnasından faydalanmak amacıyla ilgili mevzuat gereğince ikamet ettiği Çankaya ilçesindeki tarha yetkili vergi dairesine istisna belgesi almak için başvurmuştur. İlgili vergi dairesi tarafından Mary'nin istisna kapsamına giren faaliyetlerle ilgili mükellefiyet tesisinin ardından adı geçen mükellefe başvurusuna istinaden istisna belgesi verilmiştir. Bu istisna belgesi Mary'nin sosyal medya platformu üzerinden sağladığı hizmetler karşılığında elde ettiği gelirler üzerinden %15 oranında gelir vergisi tevkifatı yapılmasını sağlamaktadır. Mary vergi dairesinden aldığı istisna belgesi ile dijital platformda vereceği dersler karşılığında elde edeceği gelirin tahsilatını izlemek amacıyla Türkiye'de kurulu bir bankada hesap açtırmıştır.

Mary 2024 yılında online olarak verdiği dersler karşılığında 1.200.000 TL kazanç elde etmiştir. Mary'nin dijital platform üzerinden elde ettiği kazanç Türkiye'deki vergi düzenlemeleri kapsamında değerlendirildiğinde 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun Mükerrer Madde 20/B kapsamında internet ve benzeri ortamlar üzerinden verilen bireysel kurs, eğitim, veri işleme ve geliştirme, ürün tanıtımı gibi hizmetlerden sağlanan kazançlar üzerinden tevkif edilen vergi yükümlülüklerine dair düzenlemelere tabidir. Mary bu düzenlemeler çerçevesinde bankada açtığı hesap aracılığıyla elde ettiği 1.200.000 TL

gelirin tamamı üzerinden banka tarafından %15 oranında vergi tevkifatı yapılmasını sağlamıştır. Mary'nin 2024 yılı için vergi kesintisi 180.000 TL olarak hesaplanmıştır.

Vaka 2: Uzman Diyetisyen Şeyma Demir İstanbul Beşiktaş'taki kliniğinde danışanlarına kişiye özel diyet programları hazırlayarak sağlıklı yaşam ve beslenme alışkanlıkları konusunda profesyonel danışmanlık hizmeti sunmaktadır. Danışanlarına sunduğu hizmetler bireylerin özel sağlık ihtiyaçlarına göre şekillendirilen bilimsel temellere dayalı beslenme planlarının oluşturulması, yaşam tarzı değişiklikleri konusunda rehberlik edilmesi ve düzenli takip edilmesini içermektedir.

Bunun yanı sıra Şeyma Demir dijital çağın sunduğu imkânlardan yararlanarak sosyal medya platformlarında aktif olarak içerik üretmektedir. Sosyal medya sayfası üzerinden geniş kitlelere hitap eden sağlıklı yaşam ipuçları, beslenme tavsiyeleri ve diyet programlarına yönelik bilgilendirici paylaşımlar yapmaktadır. Sosyal medya üzerinden geniş bir kitleye hitap eden Şeyma Demir bu platformları aynı zamanda profesyonel hizmetlerinin bir uzantısı olarak da kullanmaktadır. Bu bağlamda fiziksel olarak kliniğine gelemeyen veya farklı şehirlerde, hatta farklı ülkelerde yaşayan danışanlarına da online diyetisyenlik hizmeti sunmaktadır. Online danışmanlık hizmetleri birebir diyet programlarının hazırlanması, beslenme düzeninin takibi ve danışanların sağlıklı yaşam hedeflerine yönelik olarak sürekli destek verilmesini içermektedir. Bu hizmetler özellikle pandemi süreci ve sonraki dönemde yoğun bir talep görmüş olup hizmet çeşitliliği ve ulaşılabilirlik açısından büyük bir yenilik sunmaktadır.

Klinikte sunduğu hizmetlerden dolayı elde ettiği serbest meslek kazancı yönünden gelir vergisi mükellefiyeti bulunan Şeyma Demir sosyal medya platformları aracılığıyla online olarak danışanlarına sunacağı hizmetler için 2 Ocak 2024 tarihinde istisna belgesi almak üzere bağlı bulunduğu Beşiktaş Vergi Dairesi'ne başvurmuştur. Vergi dairesi tarafından Şeyma Demir'in kayıtları üzerinde yapılan inceleme sonucunda mükellefin kayıtlı faaliyetinin istisna kapsamına giren faaliyetlerle uyumlu olduğu tespit edilmiştir. Bu doğrultuda Şeyma Demir'in başvurusu üzerine kendisine istisna belgesi düzenlenmesine karar verilmiştir. Şeyma Demir vergi dairesinden aldığı istisna belgesini istisna kapsamındaki faaliyetlerden elde edeceği hasılatın tahsil edilmesi amacıyla Türkiye'de kurulu bir bankada hesap açtırmak için kullanmıştır. Şeyma Demir 2024 yılında sosyal medya platformları üzerinden sunduğu online diyetisyenlik hizmeti karşılığında 1.000.000 TL gelir elde etmiştir. Aynı zamanda firmalarla yaptığı sponsorluk anlaşmaları çerçevesinde de 500.000 TL kazanç sağlamıştır. Şeyma Demir'in kliniğinde danışanlarına yüz yüze verdiği hizmetlerden elde ettiği gelir ise 1.600.000 TL olarak gerçekleşmiştir.

Gelir Türü	
Klinikte sunulan hizmetlerden elde edilen gelir	1.600.000 TL
Online sunulan diyetisyenlik hizmetlerinden elde edilen gelir	1.000.000 TL
Sponsorluk anlaşmaları üzerinden elde edilen gelir	500.000 TL
Toplam Gelir	3.100.000 TL

193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nda belirtildiği üzere mükelleflerin Mükerrer Madde 20/B'nin birinci fıkrası kapsamı dışında başka faaliyetlerinden kaynaklanan kazanç ya da iratlarının bulunması istisnadan faydalanmalarına engel değildir. Dolayısıyla Şeyma Demir kliniğinde danışanlarına yüz yüze sunduğu hizmetler için serbest meslek kazanç defteri tutmakla ve yıllık gelir vergisi beyannamesi düzenlemekle yükümlüdür. Diğer taraftan sosyal medya platformları üzerinden sunduğu online diyetisyenlik hizmetleri ile sponsorluk anlaşmalarından elde ettiği gelirleri ise Gelir Vergisi Kanununun Mükerrer Madde 20/B gereğince gelir vergisinden müstesnadır. İstisna kapsamında sayılan toplam kazanç Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. Maddesindeki tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı (2024 yılı için 3.000.000 TL) aşmadığı için gelir vergisinden istisna tutulacaktır. İstisna kapsamında kabul edilen toplam kazanç tutarı 1.500.000 TL'dir ve dördüncü dilimdeki tutarı aşmadığı için banka tarafından %15 oranında vergi tevkifatı yapılacaktır ve yıl içinde 225.000 TL vergi kesintisi olacaktır. Şeyma Demir'in kliniğinde danışanlarına sunduğu yüz yüze diyetisyenlik hizmetleri nedeniyle vereceği yıllık gelir vergisi beyannamesine dijital platformlar üzerinden sürdürdüğü faaliyetinden elde ettiği kazançlar dahil edilmeyecektir.

Vaka 3: Atakan Sağlam video oyunları tasarlayan bir şirkette grafik tasarımcısı olarak ücretli çalışmaktadır. Atakan Sağlam oyun içi karakter tasarımı, çevre modellemesi ve kullanıcı arayüzü programlama gibi konularda uzmanlaşmıştır. Şirket bünyesindeki çalışmalarıyla sektörde tanınan Atakan Sağlam grafik tasarım konusundaki yetkinliği ve yaratıcı yaklaşımıyla kariyerini sürdürmektedir.

Atakan Sağlam yaratıcılığını ve tasarım becerilerini daha geniş bir alana yaymak amacıyla iş dışında kalan boş zamanlarında serbest (freelance) çalışıp kendisine dijital platformlar üzerinden ulaşan müşterilerine grafik, logo ve web tasarımı hizmeti vermektedir. Atakan'ın serbest çalışarak yaptığı faaliyetleri işletmelerin dijital kimliklerini oluşturmalarına ve geliştirmelerine yönelik hizmetleri kapsamaktadır. Türkiye'de dijital ekonomi kapsamında ücretli çalışanların aynı zamanda serbest çalışarak sunduğu hizmetler için uygulanan vergi istisnaları kapsamında Atakan Sağlam 2024 yılı için istisna belgesine başvurmaya karar vermiş ve gerekli evrakları toplayarak ikamet ettiği Başakşehir'deki tarha yetkili vergi dairesine başvurmuş ve başvurusu kabul edilmiştir. Aynı zamanda Türkiye'de kurulu bir bankada Başakşehir Vergi Dairesinin verdiği istisna belgesini gösterip hesap açtırmıştır. Atakan Sağlam dijital platformlar üzerinden sunduğu hizmetler karşılığında elde edeceği kazançlarını bu hesapta tahsil edecektir.

Atakan Sağlam 2024 yılında kendisine dijital platformlar üzerinden ulaşan kurumsal bir otomobil firmasının imaj yenileme çalışmalarına katılmış ve firma için yeni bir logo tasarlamıştır. Bu hizmeti karşılığında 3 Mart 2024 tarihinde Atakan Sağlam'a şirketin ürettiği otomobillerden 2024 yılı yapımı sıfır Puma model araç verilerek ödeme gerçekleştirilmiştir. Aracın alındığı tarihteki cari satış fiyatı 1.000.000 TL'dir. Elde edilen gelirin aynı olarak tahsil edilmesi durumunda tahsil edilen mal veya hizmetin tahsil

edildiği tarihteki rayiç bedelinin gelirin elde edildiği ay içerisinde banka hesabına yatırılması gerekmektedir. 213 Sayılı Vergi Usul Kanunu'nun Mükerrer 266. Maddesinde düzenlenen rayiç bedel bir iktisadî kıymetin değerleme günündeki normal alım satım değeridir. Diğer bir ifadeyle rayiç bedel varlığın cari değeridir. Bu nedenle aynî olarak tahsil edilen aracın rayiç bedeli 1.000.000 TL'dir. İstisna edilen faaliyetlere ilişkin gelirin aynî olarak tahsil edilmesi halinde, tahsile konu mal veya hizmetin tahsil tarihindeki rayiç bedelinin gelirin elde edildiği ay içerisinde banka hesabına yatırılması durumunda istisna şartları ihlal edilmemiş olacaktır (325 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği Md. 4). Logo tasarımı hizmeti karşılığında Atakan Sağlam aynî tahsilata konu edilen otomobilin 3 Mart 2024 tarihindeki rayiç bedeli kadar nakit tutarı 31 Mart 2024 tarihine kadar bu istisna kapsamında açtırdığı banka hesabına yatırdığı takdirde istisnadan yararlanmaya devam edebilecektir. Atakan Sağlam istisna şartlarının devamı için 1.000.000 TL'yi Mart ayı içinde banka hesabına yatırmıştır. Aynı dönemde özel bir okula ait internet sitesinin tasarımını da üstlenmiştir. Verdiği bu hizmet karşılığında ise 600.000 TL kazanç elde etmiştir ve tutar özel okul tarafından Atakan Sağlam'ın banka hesabına havale edilmiştir. Serbest olarak yaptığı çalışmalarından elde ettiği gelir Atakan için önemli bir ek kazanç kaynağı olmuştur. Bu aynî ve nakdî gelirlerin vergi yükümlülükleri ve yasal düzenlemeler çerçevesinde değerlendirilmesi gerekmektedir.

Atakan Sağlam'ın 2024 yılında online olarak sunduğu hizmetlerden elde ettiği kazançların toplamı 1.600.000 TL'dir ve istisna kapsamındadır. Atakan için 2024 yılında banka tarafından elde ettiği kazançlar üzerinden %15 oranında vergi tevkifatı yapılacaktır ve toplamda 240.000 TL vergi kaynakta kesilecektir. Atakan Sağlam'ın başka faaliyetlerinden kaynaklanan kazanç ya da iratlarının bulunması yani bir işverene bağlı olarak ücretli çalışması istisnadan faydalanmasına engel değildir. Atakan Sağlam'ın durumu, profesyonel olarak bir şirkette çalışan ancak dijital platformlar üzerinden serbest çalışarak yürüttüğü faaliyetlerle ek gelir elde eden bireylerin vergi istisnasından nasıl yararlanabileceğini ve bu süreçte dikkat etmeleri gereken unsurları ortaya koyması açısından önemli bir vaka çalışması sunmaktadır.

Vaka 4: Hande Çelik lisans ve yüksek lisans eğitimini psikoloji alanında tamamlamış alanında uzman bir klinik psikologdur. Geleneksel danışmanlık yöntemlerine ek olarak dijitalleşmenin sunduğu fırsatları değerlendirmek isteyen Hande online sağlık hizmetleri sunan bir dijital platform üzerinden psikolojik danışmanlık hizmeti vermeye başlamıştır. Bu platform danışanların ihtiyaçlarına göre uzman psikologlarla buluşmasını kolaylaştırmakta ve psikologların geniş bir kitleye ulaşmasını sağlamaktadır.

Hande Çelik bu platform aracılığıyla çeşitli psikolojik destek hizmetleri sunmakta; bireysel terapi, aile danışmanlığı ve stres yönetimi gibi konularda danışanlarına yardımcı olmaktadır. Tüm seanslarını dijital platform üzerinden gerçekleştiren Hande Çelik pandemi sonrası online terapinin artan önemini göz önünde bulundurarak bu yöntemi tercih etmiştir. Böylece hem şehir dışındaki danışanlara ulaşma imkânı bulmuş hem de esnek çalışma saatleri sayesinde daha fazla kişiye hizmet verebilmiştir.

Hande Çelik bu platformdan elde ettiği geliri vergi yükümlülükleri kapsamında değerlendirmiş ve Türkiye’de online hizmet sağlayıcıları için sunulan vergi avantajlarını araştırmıştır. Kazancının yasal sınırların altında kalması ve istisna kapsamında sayılması nedeniyle istisna belgesi talep etmeye karar vermiştir. Hande Çelik 2 Ocak 2024 tarihinde ikamet ettiği İzmir Karşıyaka’daki tarha yetkili vergi dairesine gerekli belgeleri sunarak istisna belgesi için başvurmuştur. Başvurusu olumlu sonuçlanan Hande Çelik istisna belgesi almaya hak kazanmıştır. Aynı zamanda vergi dairesinden aldığı istisna belgesi ile Türkiye’de kurulu bir bankada dijital platform üzerinden elde edeceği hasılatı tahsil etmek için bir banka hesabı açtırmıştır. Dijital platform Hande’nin verdiği her seans sonrası elde ettiği gelirden belirli bir oranda komisyon kesmekte kalan tutarı ise Hande’nin yeni açtığı bu banka hesabına aktarmaktadır. Bu süreçte Hande platform üzerinden elde ettiği gelirlerin kaydını titizlikle tutmuş her seansın ücretini ve platform tarafından kesilen komisyon oranlarını detaylı bir şekilde belgeleyerek dosyasına eklemiştir.

Hande Çelik 2024 yılında dijital platform üzerinden sunduğu online psikolojik destek hizmetlerinden 1.100.000.000 TL gelir elde etmiştir. Dijital platform %5 oranında komisyon uygulamış ve 55.000 TL’yi kesmiştir. Kalan 1.045.000 TL’yi ise Hande Çelik’in banka hesabına aktarmıştır. 2024 yılı sonunda Hande Çelik’in kazancı Gelir Vergisi Kanunu’nun 103. Maddesinde belirtilen dördüncü dilimin altında kaldığı için kendisi istisnadan yararlanabilmiştir ve toplam kazancı üzerinden %15 vergi tevkifatı uygulanarak 156.750 TL tutarında vergi banka tarafından hesaplanarak kaynağa kesinti yapılmıştır.

Hande Çelik’in durumu, dijital platformlar aracılığıyla gelir elde eden uzmanların vergi istisnasından yararlanmak için izlemeleri gereken yolları ve karşılaşılabilecekleri zorlukları ortaya koyması açısından da dikkate değerdir.

Vaka 5: Cansu Deniz iletişim fakültesinden mezun olmuş ve dijital iletişim stratejileri konusunda uzmanlaşmış bir profesyoneldir. Sosyal medya platformlarının hızla geliştiği ve dijital pazarlamanın iş dünyasında önemli bir yer kazandığı bu dönemde Cansu Deniz özellikle sosyal medya fenomenlerine ve çeşitli kurumlara danışmanlık hizmetleri sunarak kariyerini sürdürmektedir. Danışmanlık hizmetleri sosyal medya hesaplarının yönetiminden, dijital strateji geliştirmeye, marka bilinirliği artırma çalışmalarından, içerik üretim stratejilerine kadar geniş bir yelpazede sunulmaktadır.

Cansu Deniz faaliyetlerini ofis olarak da kullandığı evinde yürütmektedir. Müşterileri genellikle sosyal medya hesapları üzerinden kendisine ulaşmakta ve hizmet taleplerini iletmektedir. Cansu Deniz bu durumun getirdiği esneklikle müşterilerine hizmet verebilmektedir. Bu dijital iletişim yöntemi Cansu Deniz’in hizmetlerini geniş bir kitleye sunmasını ve müşteri portföyünü sürekli genişletmesini sağlamaktadır. Özellikle sosyal medya fenomenleri ve küçük işletmeler Cansu Deniz’in sunduğu bu profesyonel hizmetlerden büyük ölçüde faydalanmaktadır.

Bu bağlamda Cansu Deniz sosyal medya danışmanlığı hizmetlerinden elde ettiği gelirlerin vergilendirilmesi için bir istisna belgesine başvurmayı düşünmektedir. Cansu Deniz 3 Ocak 2024 tarihinde ikamet ettiği Çankaya ilçesindeki tarha yetkili vergi dairesine istisna belgesi için başvurmuş ve başvurusu değerlendirildikten sonra istisna belgesi talebi Çankaya Vergi Dairesi tarafından onaylanmıştır. Cansu Deniz 2024 yılı içinde elde edeceği gelirleri takip etmek için Türkiye’de kurulu bir bankada istisna belgesini ibra edip ayrı bir banka hesabı açtırmıştır. Cansu Deniz’in sunduğu sosyal medya danışmanlık hizmetlerinden elde ettiği gelirlerin vergilendirilmesi Türkiye’deki vergi mevzuatı açısından ele alınması gereken önemli bir konudur. Evinden çalışarak sunduğu online danışmanlık hizmetlerinden elde ettiği gelirlerin nasıl beyan edileceği bu gelirlerin hangi mevzuata tabi tutularak vergilendirileceği dikkatle incelenmesi gereken unsurlardır.

Cansu Deniz’in 2024 yılında sunduğu hizmetlerden olan toplam kazancı 2.000.000 TL olarak gerçekleşmiştir. Cansu Deniz’in elde ettiği toplam gelir 2024 yılı için Gelir Vergisi Kanunu’nun 103. maddesinde belirtilen 3.000.000 TL’lik dördüncü gelir diliminin altında kaldığından kendisi vergi istisnasından yararlanabilecektir. 2024 yılında banka tarafından uygulanacak tevkifat tutarı elde edilen toplam gelirin %15’i üzerinden hesaplanmış ve buna göre yapılan vergi kesintisi 300.000 TL olarak belirlenmiştir.

Vaka 6: Derin Aksu Rus Dili ve Edebiyatı alanında yüksek lisans derecesine sahip profesyonel çeviri hizmeti veren bir mütercimdir. Akademik kariyerinin yanı sıra özellikle Rus dili üzerine uzmanlaşmış olan Aksu Türkiye’de çeşitli sektörlere profesyonel çeviri hizmetleri sunmaktadır. Dijitalleşme ile birlikte online hizmetlerin yaygınlaşmasıyla tercüme hizmetlerinin de dijital platformlar aracılığıyla sunulması hizmet sağlayıcılar için geniş bir müşteri kitlesine ulaşma imkânı sağlamıştır. Bir yayın evi ya da çeviri hizmetleri sunan bir ofise bağlı olmadan çalışan Derin Aksu müşterilerine dijital platformlar üzerinden ulaşmakta ve Rus dilindeki kitapları Türkçeye çevirmektedir. Çeviriler tamamlandıktan sonra kitapları elektronik ortamda müşterilerine teslim etmektedir. Bu yöntem hem müşterilerin işlerini hızlı bir şekilde halletmelerine imkân tanımakta hem de Derin Aksu’nun iş süreçlerini esnek ve verimli bir şekilde yönetmesini sağlamaktadır.

Derin Aksu kitap çevirmenliği hizmetlerinden elde ettiği gelirler için vergi istisnası sağlayacak bir istisna belgesine başvurmayı düşünmektedir ve 2 Ocak 2024 tarihinde Alanya’da tarha yetkili vergi dairesine istisna belgesi için başvurmuştur. Aynı zamanda Türkiye’de kurulu bir bankada yalnızca online sunacağı çeviri hizmetlerinden elde edeceği geliri aktarmak ve takibini yapmak üzere ayrı bir hesap açtırmıştır.

Derin Aksu kendisine dijital platformlardan ulaşan ve üniversitede doktora öğrenimini sürdüren öğrenci Dilek Koç için tezinde kullanmak üzere Rus dilinde yazılmış akademik bir kaynağı 23 Temmuz 2024 tarihinde Türk diline çevirmek üzere anlaşılmıştır. Öğrenci Dilek Koç, Derin Aksu’nun bu hizmeti karşılığında kendisine satış fiyatı 15.000 TL olan hiç kullanılmamış HuaMi markalı bir akıllı saat vereceğini ve ödemeyi bu

şekilde yapmak istediğini beyan etmiştir. Derin Aksu da bu teklifi kabul etmiş ve işi bittikten sonra yaptığı çeviriyi elektronik posta ile iletmiştir. Akıllı saatin alındığı tarihteki cari satış fiyatı 15.000 TL'dir. 213 Sayılı Vergi Usul Kanunu'nun Mükerrer 266. Maddesinde düzenlenen rayiç bedel bir iktisadî kıymetin değerleme günündeki normal alım satım değeridir. Diğer bir ifadeyle rayiç bedel varlığın cari değeridir. Bu nedenle aynı olarak tahsil edilen akıllı saatin rayiç bedeli 15.000 TL'dir. HuaMi markalı akıllı saat de 27 Temmuz günü kendisine ulaşmıştır. Eğer aynı olarak tahsil edilen gelir mevcut ayın son yedi günü içinde elde edilmişse, bu gelirin en geç bir sonraki ayın ikinci iş günü sonuna kadar banka hesabına yatırılması halinde istisna şartları ihlal edilmemiş sayılır (325 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği Md. 4). Bu örnek olayda olduğu gibi tahsilat ayın son yedi günü içinde yapılmışsa en geç Ağustos ayının ikinci iş günü sonuna kadar 15.000 TL'lik tutar Derin Aksu tarafından kendi banka hesabına yatırılmalıdır. Yalnız Derin Aksu nakit sıkıntısı sebebiyle 15.000 TL'yi zamanında banka hesabına yatırmadığı için şartlar yerine getirilmediğinden dolayı istisna ihlal edilmiş sayılmaktadır. Buna göre istisna şartlarını kaybedenler veya ihlal edenler kaybın veya ihlalin gerçekleştiği yıl için istisnadan yararlanamaz. Bu durumda elde edilen kazançlar yıllık gelir vergisi beyannamesi ile beyan edilir. Ayrıca bu şartlar uyarınca tevkif edilen vergiler beyanname hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilebilir (325 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği Md. 4). Derin Aksu'nun online çeviri hizmetleri karşılığında 2024 yılında elde ettiği toplam gelir 1.000.000 TL'ye ulaşmıştır. Bu örnek olay istisna kapsamında sayılan online çeviri hizmetlerinden sağlanan tahsile konu malın tahsil tarihindeki rayiç bedelinin verilen süre içerisinde banka hesabına yatırılmamasından dolayı istisna şartlarının ihlal edildiği ve o yıl için istisnadan yararlanılamayacağını göstermektedir. Bu durumda elde edilen kazançlar yıllık gelir vergisi beyannamesiyle beyan edilecektir. Ayrıca tevkif edilen vergiler beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilebilecektir.

Nakden Tahsil Edilen Gelir	985.000 TL
Aynı Tahsil Edilen Ancak Rayiç Bedeli Bankaya Yatırılmayan Gelir	15.000 TL
Vergiye Tabi Gelir	1.000.000 TL
Hesaplanan Gelir Vergisi	282.000 TL
Kesinti Yoluyla Ödenen Vergi (985.000 x 0,15)	(147.750 TL)
Ödenmesi Gereken Gelir Vergisi Borcu	134.250 TL

İstisna şartlarını ihlal ettiği için 2024 yılında istisnadan faydalanamayacak olan Derin Aksu'nun ödemesi gereken gelir vergisi yükümlülüğü 134.250 TL olarak hesaplanmıştır.

Vaka 7: Hakan Altın uluslararası yatırım danışmanlığı alanında uzun yıllara dayanan tecrübeye sahip başarılı bir profesyoneldir. Kariyerinin büyük bir kısmını yurtdışında geçirmiş olan Altın çeşitli yatırım bankalarında üst düzey yönetici olarak çalışmış ve proje finansmanı, portföy yönetimi, risk analizi gibi konularda uzmanlaşmıştır. Emekliliğinin ardından ülkesine geri dönen Hakan Altın yatırım danışmanlığı alanındaki bilgi ve deneyimini serbest çalışarak sürdürmektedir.

Hakan Altın video paylaşım sitesi YouTube üzerinden ekonomi ve finansla ilgili videolar çekerek takipçilerini ekonomik konjonktür ve piyasa analizleri konularında bilgilendirmektedir. Yayınladığı videoların izlenmesi sırasında geçen reklamlardan kazanç elde etmektedir. Hakan Altın emeklilik sonrası profesyonel yaşamını sürdürebilmek ve iş dünyasına katkıda bulunmak amacıyla YouTube ve LinkedIn gibi profesyonel sosyal medya platformları üzerinden kendisine ulaşan firmalarla iletişime geçmektedir. Bu firmalar için proje finansmanı, yatırım stratejileri ve ekonomik analizler konusunda raporlar hazırlamakta ve danışmanlık hizmetleri sunmaktadır. Bu hizmetler özellikle finansal planlama ve stratejik yatırım kararları almak isteyen firmalar tarafından talep edilmekte ve Hakan Altın'ın uluslararası tecrübesi sayesinde büyük değer görmektedir.

Hakan Altın'ın sunduğu hizmetlerle ilgili olarak resmî bir kaydı bulunmamaktadır. Bu bağlamda Hakan Altın ikamet ettiği Şişli ilçesindeki tarha yetkili vergi dairesine sosyal medya platformları üzerinden sunduğu yatırım danışmanlığı hizmetlerinden ve videoların izlenmesi sırasında aralarda gösterilen reklamlardan elde ettiği gelirler için vergi istisnası sağlayacak bir istisna belgesine başvurmayı düşünmektedir. Hakan Altın'ın 10 Ocak 2024 tarihinde yaptığı istisna belgesi başvurusu kabul edilmiştir. Aynı zamanda Türkiye'de kurulu bir bankada sadece bu işten elde edeceği gelirlerin takibini yapmak için bir hesap açtırmıştır.

Hakan Altın 2024 yılında müşterilerine sunduğu fizibilite raporları ve verdiği finansal danışmanlık hizmetleri karşılığında 2.800.000 TL kazanç sağlamıştır. Aynı zamanda YouTube üzerinde sosyal içerik üreticiliği faaliyeti ile yayınladığı videoların arasında geçen reklamlar üzerinden 600.000 TL gelir elde etmiştir. Hakan Altın'ın 2024 yılında yürüttüğü faaliyetler karşılığında elde ettiği toplam kazanç tutarı 3.400.000 TL olarak gerçekleşmiştir. 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. Maddesinde yazılı tarifenin dördüncü gelir diliminde yer alan tutarı aşması nedeniyle Hakan Altın'ın elde ettiği gelirler için gelir vergisi beyannamesi düzenleme yükümlülüğü doğmuştur. Ancak 318 Seri No.lu Tebliğin 6. Madde hükmü uyarınca Hakan Altın 2024 yılında istisna belgesi almış olmasından dolayı takvim yılı içinde elde ettiği gelirin istisna tutarı olan 3.000.000 TL'yi aşıp aşmadığına bakılmaksızın defter tasdik ettirme, defter tutma ve belge düzenleme zorunluluğu yoktur. Hakan Altın'ın YouTube'da içerik oluşturup video yayınlama faaliyeti ile ilgili olarak yapmış olduğu dekorasyon giderleri, internet bağlantısı için ödediği aylık faturalar, kullandığı kamera ve aydınlatma için satın aldığı led halka ışığı gibi indirim konusu yapabileceği giderlerinin toplamı ise 250.000 TL'dir.

Bu bağlamda Hakan Altın'ın online olarak sunduğu finansal danışmanlık hizmetleri ve reklam gelirleri üzerinden elde ettiği toplam gelir 3.400.000 TL'dir. İstisna tutarının aşılması nedeniyle yıllık beyanname verilmesi gerektiğinde 193 sayılı Kanun'un 40. maddesinde belirtilen giderler ve 89. maddede yer alan indirimler beyannamede bildirilen gelirden düşülebilecektir. Bu doğrultuda Hakan Altın'ın 2024 yılı içinde indirime tabi giderlerinin toplamı 250.000 TL'dir. Bu kapsamda Hakan Altın'ın vergiye

tabi gelirlerinin toplamı 3.150.000 TL olarak hesaplanmıştır. 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. Maddesinde belirtildiği üzere 2024 yılında 3.000.000 TL'den fazlasının 3.000.000 TL'si için 982.000 TL, kalan 150.000 TL için ise %40 vergi oranından 60.000 TL olacak şekilde toplam 1.042.000 TL gelir vergisi hesaplanmıştır. Hakan Altın'ın 2024 yılında istisna kapsamında banka tarafından yapılan kesintilerinin toplamı ise 510.000 TL'dir. 318 Seri No.lu Tebliğin 4. Madde hükmü uyarınca tevkif edilen vergiler beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilebilecektir. Böylece Hakan Altın'ın 2024 yılında ödemesi gereken gelir vergisi borcu 532.000 TL olarak hesaplanmıştır. Beyan edilen gelir vergisini, 2025 yılının Mart ve Temmuz aylarında olmak üzere iki taksit hâlinde ödeyecektir.

Online Finansal Danışmanlık Hizmetlerinden Elde Edilen Toplam Gelir	2.800.000 TL
Sosyal İçerik Üreticiliği Faaliyetinden Elde Edilen Toplam Gelir	600.000 TL
İndirim Konusu Giderler	(250.000 TL)
Vergiye Tabi Gelir	3.150.000 TL
Hesaplanan Gelir Vergisi	1.042.000 TL
Kesinti Yoluyla Ödenen Vergi (3.400.000 x 0,15)	(510.000 TL)
Ödenmesi Gereken Gelir Vergisi Borcu	532.000 TL

İlgili takvim yılında istisna şartlarını sonradan kaybeden veya bu şartları ihlal eden kişiler şartların kaybedildiği ya da ihlal edildiği yıl için bu istisnadan faydalanamayacaklardır. Bu kapsamda elde edilen kazançlar yıllık gelir vergisi beyanamesi ile beyan edilecektir. Bu durumda 325 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği Madde 4 gereğince banka tarafından kaynakta kesilen vergiler beyanname üzerinden hesaplanan gelir vergisinden düşülebilecektir. Ancak ilgili yıl içinde herhangi bir nedenle istisnadan yararlanılamaması sonraki yıllarda bu istisnadan faydalanılmasına engel olmayacaktır. Dolayısıyla Hakan Altın istisna şartlarını sağlaması durumunda sonraki yıllarda 193 sayılı Kanunu'na eklenen Mükerrer 20/B Maddesinin hükümlerinden yararlanabilecektir.

Türkiye'de yerleşik olarak ikamet eden ve aynı anda hem sosyal içerik üreticiliği yapan hem de serbest çalışarak danışmanlık hizmetleri sunan bir profesyonel olarak bu hizmetlerden elde ettiği gelirlerin vergisel durumu yasal düzenlemeler açısından ele alınması gereken bir konudur. Bu örnek olay Türkiye'deki özellikle emeklilik sonrası çalışma hayatını sürdüren bireylerin vergi yükümlülüklerini ve bu bağlamda uygulanması gereken yasal düzenlemeleri tartışmak için uygun bir zemin oluşturmaktadır.

Vaka 8: Hua Xin Çin uyruklu başarılı bir mimardır. Kendisi gibi Çin Halk Cumhuriyeti vatandaşı olan mimar Guang Ma ile evlidir ve çift 2018 yılından beri İstanbul'da yaşamlarını sürdürmektedir. Hua Xin çocukları doğduktan sonra bir işverene bağlı olmaksızın serbest olarak evden çalışmaya başlamıştır. Türkiye'de online platformlar üzerinden sunacağı tasarım hizmetlerinden elde edeceği kazanç için vergi istisnasından faydalanmak üzere ikamet ettiği Sarıyer'deki tarha yetkili vergi dairesine istisna belgesi için başvurmuş ve başvurusu kabul edilmiştir. İstisna belgesini Türkiye'de kurulu bir bankaya gösterip online sunacağı tasarım işlerinden elde edeceği gelirleri takip

edeceği ayrı bir hesap açtırmıştır.

Hua Xin serbest çalışarak sosyal medya platformları üzerinden kendisine ulaşan firmalar için 3 boyutlu tasarımlar yaparak gelir elde etmektedir. Hua Xin'in 2024 yılında sunduğu tasarım hizmetlerinden elde ettiği kazanç tutarı 2.000.000 TL'ye ulaşmıştır. Hua Xin'in elde ettiği 2.000.000 TL'lik gelir üzerinden banka tarafından %15 oranında tevkifat yapılmış ve toplam 300.000 TL tutarında vergi kaynaktan kesilmiştir.

Hua Xin'in Türkiye'de çalışarak elde ettiği bu gelirlerin vergisel boyutu yabancı uyruklu bireylerin vergi yükümlülükleri açısından önemli bir konudur. Türkiye'de ikamet eden bir yabancı olarak Hua Xin'in gelirlerinin hangi vergi mevzuatına tabi olacağı, gelirlerinin nasıl beyan edilmesi gerektiği ve bu gelirler üzerinden uygulanacak vergi oranları gibi hususlar dikkatle değerlendirilmelidir. Türkiye'de elde edilen gelirlerin uluslararası vergi anlaşmaları ve çifte vergilendirmeyi önleme anlaşmaları çerçevesinde nasıl ele alınacağı da önemli bir hukukî konudur. Bu çerçevede Hua Xin Türkiye'de 6 aydan uzun süredir ikamet ettiği için 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 4. Maddesinin ikinci fıkrasında belirtildiği üzere tam mükellef sayılmaktadır. Diğer taraftan bu istisna uygulamasında mükelleflerin tam veya dar mükellef olmalarının bir önemi yoktur (325 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği Md. 4). Dolayısıyla yabancı uyruklu olmasına rağmen istisna belgesi başvurusuna idarî makamlar tarafından onay verilmiştir.

Bu talep özellikle Türkiye'de yaşayan yabancı uyruklu bireylerin bir işverene bağlı olmaksızın serbest çalışmak suretiyle online platformlar üzerinden hizmet sağlayarak elde ettikleri gelirlerin vergilendirilmesi konusunda yasal düzenlemelerin nasıl uygulanacağına dair önemli bir örnek teşkil etmektedir.

Vaka 9: Simge Yalçın butik pastacılık alanında uzmanlaşmış ve bu alandaki faaliyetleriyle geçimini sağlayan bir girişimcidir. Butik pastacılık özellikle el yapımı kişiye özel tasarımlar ve yüksek kaliteli malzemeler kullanılarak hazırlanan pastaların üretimi üzerine yoğunlaşmış bir iş koludur. Simge Yalçın herhangi bir işyeri açmaksızın evinin mutfağında faaliyetlerini sürdürmekte ve bu alandaki yeteneklerini sosyal medya platformları üzerinden geniş bir kitleye tanıtarak işini dijital ortama taşımış ve bu sayede müşteri tabanını genişletmiştir. Sosyal medya platformlarında oluşturduğu sayfalarda yaptığı pastaların yüksek çözünürlüklü görsellerini ve tasarımlarını paylaşarak geniş takipçi kitlesine ulaşmıştır. Bunun yanı sıra Simge Yalçın video paylaşım platformu olan YouTube'da pastacılık eğitim videoları paylaşmakta ve videoların arasında geçen reklamlardan da gelir elde etmektedir. Simge Yalçın pastacılık alanındaki bilgisini ve deneyimlerini paylaşmak amacıyla online butik pastacılık dersleri de vermektedir. Bu dersler özellikle evde pastacılık yapmak isteyen bireyler, butik pastacılık işine girmek isteyen girişimciler ve pastacılık becerilerini geliştirmek isteyenler tarafından yoğun ilgi görmektedir. Dersler online platformlar üzerinden interaktif bir şekilde yürütülmekte ve katılımcılara hem teorik bilgi hem de pratik beceri kazandırmaktadır. Simge Yalçın aynı zamanda içerik üretirken kullandığı pastacılık malzemeleri için de bir firma ile sponsorluk anlaşması yapmıştır. Simge Yalçın 2024 yılında sponsorluk anlaşmasından,

paylaştığı videolardan ve online ders verme faaliyetinden elde edeceği kazançlar için 7 Ocak 2024 tarihinde ikamet ettiği Kayseri ilinin Melikgazi ilçesindeki tarha yetkili Mimarsinan Vergi Dairesi'ne istisna belgesi için başvuru yapmış ve başvurusu olumlu sonuçlanarak istisna belgesini almaya hak kazanmıştır. Aynı zamanda Türkiye'de kurulu bir bankada içerik üreticiliği, online dersler ve sponsorluk anlaşmaları üzerinden elde edeceği gelirlerini izlemek için ayrı bir hesap açtırmıştır.

Simge Yalçın'ın paylaştığı videolardan, sponsorluk anlaşmalarından ve online derslerinden elde ettiği gelirler iş modelinin temelini oluşturmakta ve onun için önemli bir kazanç kaynağı teşkil etmektedir. Bu gelirlerin vergilendirilmesi yasal mevzuat çerçevesinde dikkatle ele alınması gereken bir konudur. Simge Yalçın istisnadan faydalanmakta iken 1 Şubat 2024 tarihinde mevcut istisna uygulamasından vazgeçmek istediğini bağlı olduğu Mimarsinan Vergi Dairesine ve istisna kapsamındaki gelirini tahsil ettiği bankaya bildirmiştir. Simge Yalçın'ın istisna kapsamından çıkmak istemesinin temel sebebi yürüttüğü tüm butik pastacılık faaliyetleri için katlandığı giderleri indirim konusu yapamamasıydı. İstisna kapsamından çıkan mükellef Simge Yalçın 1 Şubat 2024 tarihinden itibaren on gün içinde defter tasdik ettirme ve belge düzenleme yükümlülüğüne tabi olacak ayrıca bu tarihten itibaren yıllık gelir vergisi ve geçici vergi beyannamelerini de sunması gerekecektir.

Vaka 10: Duygu Demir beden eğitimi ve spor yüksek okulundan mezun artistik jimnastik dalında Avrupa şampiyonasında altın madalya kazanmış genç bir sporcudur. Kendisi bir spor salonunda profesyonel eğitmen olarak çalışmakla birlikte bu işinden düzenli bir ücret geliri elde etmektedir. Bununla birlikte Duygu Demir'in spor ve beden eğitimi alanındaki geniş bilgi birikimi ve deneyimi ona ek gelir elde edebileceği farklı fırsatlar yaratmıştır. Bu bağlamda Duygu Demir boş zamanlarında Zoom platformu üzerinden kişiye özel yoga ve pilates dersleri vermektedir. Verdiği bu özel dersler özellikle sosyal medya platformu olan Instagram üzerindeki kişisel sayfası aracılığıyla kendisine ulaşan kişiler tarafından talep edilmektedir. Duygu Demir Instagram platformu üzerinden canlı yayınlar açarak spor dersleri vermektedir. Canlı yayın sırasında izleyiciler platformun sağladığı özelliklerden biri olan rozet satın alma yoluyla Duygu Demir'e bağışta bulunabilmekte ve ayrıca hediye de gönderebilmektedir. Bu bağış ve hediyeler Duygu Demir için ek bir gelir kaynağı oluşturmaktadır.

Duygu Demir bu özel derslerden ve canlı yayın sırasında yapılan bağışlardan elde ettiği gelirleri çalıştığı spor salonundaki profesyonel eğitmenlik işinden bağımsız olarak değerlendirmekte ve bu gelirlerin vergisel yükümlülüklerini yerine getirmek amacıyla çeşitli yasal düzenlemelere tabi olup olmadığını araştırmaktadır. Bu bağlamda Duygu Demir gelir vergisi mevzuatına göre "istisna belgesi" başvurusunda bulunmayı planlamakta ve bu başvurunun kendisine sağlayacağı avantajları değerlendirmektedir. Duygu Demir online ders vermeye başlamadan önce ikamet ettiği Bursa'nın Nilüfer ilçesindeki tarha yetkili vergi dairesine istisna belgesi için başvuruda bulunmuş ve başvurusu ilgili makamlar tarafından kabul edilmiştir. Online sunacağı derslerden elde

edeceği gelirler için de Türkiye’de kurulu bir bankada ayrı bir hesap açtırmaya karar vermiştir.

Duygu Demir’in 2024 yılında Zoom platformu üzerinden kişiye özel verdiği yoga ve pilates derslerinden elde ettiği kazanç 400.000 TL, canlı yayın sırasında kendisine yapılan bağışlardan ve gönderilen hediyelerden elde ettiği kazanç ise 100.000 TL olarak gerçekleşmiştir. Sosyal içerik üreticiliği ve hizmet sunuculuğu faaliyetleri kapsamında internet ve benzeri elektronik platformlar üzerinden elde edilen reklam gelirleri, sponsorluklar, bağışlar, hediyeler, bahşişler ve ücretli abonelik gelirleri, istisna kapsamında değerlendirildiği için (325 Seri No’lu Gelir Vergisi Genel Tebliği Md.4), Duygu Demir’in canlı yayın üzerinden elde ettiği 100.000 TL de istisna kapsamında sayılmaktadır. Çalıştığı spor salonundan kazandığı yıllık brüt ücretinin tutarı ise 480.000 TL’dir. Duygu Demir’in online derslerinin dışında başka faaliyetlerinden kaynaklanan kazanç ya da iratlarının bulunması istisnadan faydalanmasına engel değildir. Dolayısıyla 2024 yılında verdiği online dersler ve yapılan bağışlardan elde ettiği 500.000 TL için banka tarafından %15 oranında vergi tevkifatı uygulanmış ve 75.000 TL tutarında vergi kaynağa kesilmiştir.

6. Bulgular

Araştırmada internet ve benzeri elektronik ortamlarda online hizmet sunan gerçek kişilerin karşılaştığı durumlar kullanılan örnek olay analizi yöntemiyle incelenmiş ve çeşitli önemli bulgular elde edilmiştir. Öncelikle sosyal medya platformları üzerinden gelir elde eden bireylerin gelir kaynaklarının oldukça çeşitli olduğu tespit edilmiştir. Sponsorluk anlaşmaları, reklam gelirleri, iş birlikleri ve bireysel kurs ya da danışmanlık hizmetleri gibi gelir modellerinin çeşitliliği bu alanın vergilendirilmesini karmaşık hale getirmektedir. Bu durum gerçek kişilerin gelirlerini doğru bir şekilde beyan etmelerini zorlaştırmakta ve kayıt dışı ekonomi riskini artırmaktadır.

Vergi mevzuatı açısından Türkiye’de 7338 ve 7491 sayılı Kanunlar ile Gelir Vergisi Genel Tebliği çerçevesinde yapılan düzenlemelerin online hizmet sağlayıcıları için önemli bir kolaylık sağladığı görülmüştür. Belirli bir gelir düzeyine kadar olan kazançların gelir vergisinden istisna tutulması ve %15 oranında uygulanan vergi tevkifatı bu alanın daha şeffaf bir şekilde izlenmesine katkıda bulunmaktadır. Ancak gelir diliminin aşılması durumunda beyanname verme zorunluluğunun bazı bireyler için ek bir yük oluşturduğu ve uygulamada sorunlara yol açtığı öngörülmektedir.

Yapılan düzenlemelerin kayıt dışı ekonomiyi azaltmada olumlu etkileri olduğu düşünülmektedir. Banka hesabı zorunluluğu ve bu hesap üzerinden %15 vergi kesintisi yapılması online hizmet sağlayıcılarının kazançlarının şeffaf bir şekilde izlenmesine olanak tanımaktadır. Bununla birlikte bazı bireylerin bu düzenlemelere uyum sağlamakta zorlandığı ve gelirlerini kayıt altına almaktan kaçındığına dair örnekler de analiz edilmiştir.

Son olarak dijital hizmetlerin vergilendirilmesine yönelik düzenlemelerin

ekonomik şeffaflığa ve vergi gelirlerinin artırılmasına önemli katkılar sağladığı belirlenmiştir. Bu bulgular sosyal medya platformları üzerinden gelir elde eden bireylerin vergilendirilmesine ilişkin mevcut düzenlemelerin olumlu etkilerini ortaya koyarken uygulamada karşılaşılan zorluklar ve geliştirilmesi gereken alanlara da işaret etmektedir.

7. Sonuç ve Tartışma

Sosyal medya platformları geniş bir yelpazede hizmet sunanları bir araya getirerek kullanıcıların ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli yetenek ve uzmanlık alanlarına erişimlerini sağlamaktadır. Bu platformlar eğitim, yazılım geliştirme, grafik tasarım, dijital pazarlama, çeviri, video düzenleme, psikolojik danışmanlık, diyetisyenlik ve kariyer koçluğu gibi alanlarda hizmet sunanları destekleyerek bu hizmetlerden yararlanmak isteyenlerle aynı mecrada bir araya getirmektedir. Dijital teknolojilerin hızla gelişmesiyle birlikte sosyal medya platformları üzerinden elde edilen gelirlerin vergilendirilmesi giderek daha önemli bir hale gelmiştir.

7.1. Temel Bulguların Özeti

Dijital ekonomi ve sosyal medya platformları üzerinden elde edilen gelirlerin artması hem bireyler hem de şirketler için yeni iş fırsatları yaratırken aynı zamanda mevcut vergi sistemlerinin de yeniden gözden geçirilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu çalışma, sosyal medya platformları aracılığıyla sunulan online hizmetlerin dijitalleşen dünyada geleneksel iş modellerine alternatif olarak nasıl ortaya çıktığını ve bu yeni gelir kaynaklarının ekonomik değer yaratımına nasıl katkı sağladığını yürürlükteki mevzuat çerçevesinde detaylı bir şekilde ele almıştır.

Sosyal medya üzerinden gelir elde eden bireyler için sponsorluk anlaşmaları, reklam gelirleri, ürün satışları ve online hizmet sunumları gibi gelir kaynaklarının çeşitliliği bu alandaki vergi uygulamalarının karmaşıklığını artırmaktadır. Türkiye'de bu gelir modellerine yönelik yapılan yasal düzenlemeler ve vergilendirme süreçleri online hizmet sağlayıcılarının hem gelirlerini beyan etmelerini hem de vergi yükümlülüklerini yerine getirmelerini gerektirmektedir. Ancak bu düzenlemelerin hızla gelişen dijital dünyaya ayak uydurabilmesi hem bireyler hem de devlet için kritik bir öneme sahiptir. Dijital platformlarda faaliyet gösteren bireylerin vergilendirilmesi adil bir vergi sisteminin tesisi ve kayıt dışı ekonominin önlenmesi açısından kritik bir önem taşımaktadır. Dijital ekonomiye uyumlu vergilendirme politikalarının geliştirilmesi gelirlerin doğru şekilde beyanını teşvik etmeli ve kayıt dışılığı önlemeyi hedeflemelidir. Bu yaklaşımlar vergide adalet ilkesini güçlendirirken ekonomik şeffaflığı artırarak dengeli ve sürdürülebilir bir vergi sistemine katkı sağlamaktadır.

Bu bağlamda sosyal medya platformları üzerinden gelir elde eden gerçek kişilerin vergilendirilmesinde adil ve etkin bir yapı kurulması gerekmektedir. Vergi sistemlerinin dijitalleşen ekonomiye uyum sağlaması hem vergi kaçakçılığının önlenmesine hem de dijital platformlar üzerinden çalışan bireylerin haklarının korunmasına yardımcı olacaktır. Sonuç olarak dijital ekonomi ve sosyal medya platformları üzerinden elde edilen

gelirlerin vergilendirilmesi sadece ekonomik kalkınmayı desteklemekle kalmayıp aynı zamanda online hizmet sağlayıcılar için de daha sürdürülebilir ve şeffaf bir çalışma ortamı yaratılmasına katkı sağlayacaktır. Bu bağlamda 26.10.2021 tarihinde yürürlüğe giren 7338 sayılı Kanun ile 28.12.2023 tarihinde yürürlüğe konulan 7491 sayılı Kanun ve beraberinde yayımlanan 318 ve 325 sayılı Gelir Vergisi Genel Tebliği ile sosyal içerik üreticileri, bireysel kurs ve eğitim verenler, veri işleme ve ürün tanıtımı gibi dijital platformlar üzerinden hizmet sunanlar ile mobil uygulama geliştiricilerinin belirli tutarın altındaki gelirleri gelir vergisinden istisna tutulmuştur. İstisnanın şartları arasında Türkiye'deki bir bankada özel bir hesap açılması, tüm kazançların bu hesap aracılığıyla toplanması ve bu hesaptan %15 oranında vergi kesintisi yapılması bulunmaktadır. Yıllık kazançların Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. Maddesinde belirtilen dördüncü gelir dilimini aşmaması halinde bu istisna geçerli olurken dördüncü gelir dilimindeki tutarın aşılması durumunda ise gelir vergisi beyannamesi verilmesi gerekmektedir. Bu düzenlemeler dijital platformlar üzerinden elde edilen kazançların şeffaf bir şekilde izlenmesi ve vergilendirilmesini amaçlamaktadır.

Bu çalışma dijital ekonominin hızla büyüyen yapısı çerçevesinde Türkiye'deki online hizmet sağlayıcıların gelir elde etme modellerini ve bu gelirlerin vergilendirilmesine ilişkin süreçleri detaylı bir şekilde incelemektedir. Araştırma kapsamında kullanılan örnek olay analizi yöntemi online hizmet sağlayıcıların gelir kaynaklarını ve bu gelirlerin mevcut vergi düzenlemeleri ışığında nasıl ele alındığını ortaya koymuştur. Çalışmadan elde edilen bulgular dijital ekonomi kapsamında faaliyet gösteren bireyler için vergi yükümlülüklerinin hem bireysel kazançlar hem de ülke genelindeki vergi politikaları üzerinde önemli etkileri olduğunu ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda çalışmanın sonuçları dijital platformlarda online hizmetler sunarak faaliyet gösteren bireyler üzerinde vergi düzenlemelerinin etkilerini anlamaya yönelik önemli bir katkı sağlarken bu alanda daha etkili politikaların geliştirilmesi için de yol gösterici bir nitelik taşımaktadır.

7.2. Araştırmanın Kısıtları ve Sınırlılıklar

Bu çalışma dijital platformlar üzerinden gelir elde eden bireylerin vergilendirilmesine ilişkin önemli bulgular sunmuş olmakla birlikte belirli sınırlamaları da beraberinde getirmektedir. Araştırma Türkiye'deki 7338 ve 7491 Sayılı Kanunlar ile 318 ve 325 Sıra No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği çerçevesinde yapılan düzenlemeleri ele almıştır. Ancak farklı ülkelerdeki uygulamalar veya uluslararası online hizmet sağlayıcıların vergilendirilmesi gibi küresel boyuttaki düzenlemeler bu çalışmanın kapsamı dışında bırakılmıştır. Diğer ülkelerin dijital hizmetler ve sosyal medya üzerinden elde edilen gelirlerin vergilendirilmesi ile ilgili politikalarına değinilmemesi küresel dijital ekonomiye ilişkin daha geniş bir perspektif sunulmasını sınırlandırmaktadır.

İkinci olarak, çalışmada kullanılan veri kaynakları kamuya açık bilgiler, ilgili mevzuatlar ve seçili örnek olaylar ile sınırlıdır. Bu bağlamda bireylerin gelirlerini beyan etme alışkanlıkları, vergi düzenlemelerine uyum sağlama düzeyleri ve kayıt dışı ekonomi

ile ilgili daha geniş bir veri setine erişim mümkün olmamıştır. Bu durum özellikle kayıt dışı faaliyetlerin nedenlerine ve kapsamına ilişkin daha derinlemesine analiz yapılmasını güçleştirmiştir.

Diğer taraftan çalışmada kayıt dışı ekonomiye dair gözlemler ve analizler yer alsa da bu alanda güvenilir ve somut verilere ulaşmak zor olduğundan kayıt dışı gelirlerin kapsamı ve etkisi tam anlamıyla ölçülememiştir. Bu durum kayıt dışı ekonominin boyutları ve düzenlemelerin etkisi konusundaki çıkarımları sınırlamaktadır.

7.3. Öneriler

Bu çalışma Türkiye'deki dijital platformlar üzerinden gelir elde eden bireylerin vergilendirilmesine odaklanmış ve önemli bulgular sunmuştur. Ancak çalışmanın sınırlılıkları gelecekte yapılacak araştırmalara ışık tutacak çeşitli alanlar ortaya koymaktadır. Öncelikle farklı ülkelerde uygulanan dijital ekonomi vergilendirme politikalarının karşılaştırmalı analizi yapılabilir. Küresel boyuttaki bu tür çalışmalar uluslararası düzenlemeler ve çifte vergilendirme gibi sorunların çözümüne yönelik daha geniş bir perspektif sağlayabilir. Ayrıca gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde dijital ekonominin vergilendirilmesine dair politikalar arasındaki farklılıkların incelenmesi daha kapsayıcı ve uygulanabilir modellerin geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

Bununla birlikte kayıt dışı ekonomiye ilişkin daha derinlemesine analizler yapabilmek için daha kapsamlı ve güvenilir veri kaynaklarına erişim sağlanması önemlidir. Bireylerin gelirlerini beyan etme davranışlarını, vergi düzenlemelerine uyum düzeylerini ve kayıt dışı faaliyetlerin nedenlerini anlamak amacıyla anket, mülakat ve saha çalışmaları gibi nicel ve nitel yöntemler kullanılabilir. Özellikle dijital hizmet sağlayıcılarının kayıt dışı ekonomiyle ilişkisini ortaya koyan ampirik çalışmalar bu alandaki boşlukları doldurabilir.

Diğer yandan, teknoloji tabanlı denetim araçlarının vergilendirme süreçlerindeki etkinliğini inceleyen çalışmalar hem şeffaflığı artırma hem de kayıt dışı faaliyetleri azaltma potansiyelini değerlendirmek açısından faydalı olacaktır. Yapay zeka ve büyük veri analitiği gibi teknolojilerin vergi uyum süreçlerinde nasıl kullanılabileceğine yönelik araştırmalar modern vergi politikalarının şekillenmesinde önemli bir rol oynayabilir.

Ayrıca, sosyal medya platformları üzerinden gelir elde eden bireylerin demografik özelliklerinin ve gelir modellerinin detaylı bir şekilde incelenmesi bu bireylerin karşılaştıkları zorlukların ve ihtiyaçlarının daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Bu doğrultuda sektörel bazda analizler yapılarak farklı hizmet türlerine yönelik özel vergilendirme politikaları geliştirilebilir.

Son olarak ulusal düzeyde yapılan düzenlemelerin ekonomik etkileri uzun vadede değerlendirilerek gelir vergisi politikalarının sürdürülebilirliği ve etkisi üzerine çalışmalar yürütülebilir. Bu çalışmalar dijital ekonominin vergilendirilmesinde daha adil, etkin ve kapsayıcı bir sistemin oluşturulmasına katkı sağlayacaktır.

Yazarlık Beyanı

Tüm yazarlar çalışmanın tasarımı, veri toplama, analiz ve makale yazımına katkıda bulunmuştur. Tüm yazarlar makalenin son halini gözden geçirerek onaylamıştır.

Çıkar Çatışması Beyanı

Yazar(lar), araştırma, yazarlık ve yayımlama süreçlerinde herhangi bir çıkar çatışması bulunmadığını beyan eder.

Finansman

Yazar(lar), bu çalışmaya herhangi bir mali destek veya finansman sağlanmadığını beyan eder.

Etik Beyanı

Yazar(lar), bu çalışmada bilimsel ve etik ilkelere uyulduğunu ve kullanılan tüm kaynakların düzgün bir şekilde alıntılandığını beyan eder.

Kaynakça

- 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu (1961). Resmi Gazete No: 10700 Resmi Gazete Tarihi: 06/01/1961, Erişim adresi: <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.4.193.pdf>
- 213 sayılı Vergi Usul Kanunu (1961). Resmi Gazete No: 10703-10704-10705 Resmi Gazete Tarihi: 10/01/1961, Erişim adresi: <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.4.213.pdf>
- 318 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği (2022). Resmi Gazete No: 31717 Resmi Gazete Tarihi: 12/01/2022, Erişim adresi: <https://teknoloji.gib.gov.tr/node/157998/pdf>.
- 325 Seri No'lu Gelir Vergisi Genel Tebliği (2024). Resmi Gazete No: 32674, Resmi Gazete Tarihi: 26/09/2024, Erişim adresi: <https://www.gib.gov.tr/node/178138/pdf>.
- 476 Sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararı (2018). 18.12.2018, Erişim adresi: https://www.gib.gov.tr/sites/default/files/fileadmin/user_upload/Cumhurbaskani_Karari/476_vuk_c_k.pdf
- 7338 Sayılı Vergi Usul Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun (2021). Resmi Gazete No: 31640, Resmi Gazete Tarihi: 26/10/2021, Erişim adresi: <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2021/10/20211026-1.htm>.
- 23474 Sayılı Özelge (2016). İnternetteki sosyal paylaşım siteleri üzerinden reklam paylaşımlarına göre kişilere yapılan ödemelerin vergilendirilmesi, 16.03.2016, Erişim adresi: <https://www.verginet.net/dtt/11/ozelge-2016-5.aspx?ozID=757>.
- Abidin, C., Hansen, K., Hogsnes, M., Newlands, G., Nielsen, M. L., Nielsen, L. Y., & Sihvonen, T. (2020). A review of formal and informal regulations in the Nordic influencer industry. *Nordic Journal of Media Studies*, 2(1), 71-83
- Avcı, O. (2023). Taxation of those who earn income from social media in Türkiye: problems encountered and solution suggestions. *Yıldırım Beyazıt Hukuk Dergisi*, (2), 1-34. <https://doi.org/10.33432/ybuhukuk.1290410>
- Aydemir R., Bakaç S. (2020). Youtuber'lik faaliyeti ve vergisel boyutu. *Mali Çözüm*, 30(158), 265 - 285.
- Aydemir, R. (2023a). Son on yılın en popüler sosyal medya uygulaması instagram kazançları ve vergisel yönleri. *Vergi Dünyası Dergisi*, 1(504), 71 - 79.
- Aydemir R. (2023b). Yeni trend sosyal medya kazanç kapısı bigo live platformu ve uygulamadan elde edilen gelirlerin vergisel boyutu. *Vergi Raporu*, (280), 11 - 24.

- Ayrangöl Z. (2019). Gig ekonomisinde vergileme. *Vergi Sorunları Dergisi*, 42(368), 135 - 142.
- Çiğdem, S. (2020). Gig ekonomisi ve türkiye’de gig çalışanların vergilendirilmesi. *Vergi Dünyası Dergisi*, 1(471), 90 - 104.
- Demirci Z. (2022). Sosyal medya platformlarının vergilendirilmesi. *Vergi Sorunları Dergisi*, 45(408), 62-75.
- Demirel, Ş., & Arslaner, H. (2021). Türkiye’de internet reklamcılığının vergisel boyutu. *Maliye Çalışmaları Dergisi*, (65), 25-48.
- Dilemre Öden B. (2023). Sosyal içerik üreticilerinin ve mobil cihazlar için uygulama geliştiricilerinin türk vergi mevzuatı kapsamında vergilendirilmesi. *Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 8(1), 139 - 161.
- Durdu, M. (2019). Türkiye’de sosyal medya işletmelerinin vergilendirilmesi. *İnönü Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*, 10(2), 470 - 488. 10.21492/Inuhfd.596914
- Ergün, Y. (2022). Sosyal medya içerik üreticilerinin vergilendirilmesi. *Legal Mali Hukuk Dergisi*, 18(206), 391-406.
- Erol, A. (2022). Sosyal medya içerik üreticiliğinde elde edilen kazançların vergilendirilmesi. *Vergi Dünyası Dergisi*, 1(486), 93 - 100.
- Fadillah, M. R., Yusralaini, Y., & Supriono, S. (2022). The compliance level of social media influencers in fulfilling income tax obligations in riau province. *Accounting Analysis Journal*, 11(2), 130-137.
- Gök, Ö. (2023). Sosyal içerik üreticilerinin vergilendirilmesi. *İzmir Barosu Dergisi*, 88(2), 39 - 71.
- Gözen Bozdoğan, K., Bayramoğlu, S., (2022). Türkiye’de sosyal medya fenomenlerinin ve youtuber’ların kazançlarının vergilendirilmesine dair bir değerlendirme. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(2), 825 - 838. 10.33437/Ksusbd.1062826
- Hançer, H. (2022). Sosyal içerik üreticiliği kazanç istisnası ve sosyal medya reklam gelirinden yapılan stopaj uygulamasına etkisi. *Vergi Sorunları Dergisi*, 45(404), 78 - 85.
- Köklü, N. (1994). Örnek olay çalışma metodları. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 27(2), 771-779. https://doi.org/10.1501/Egifak_00000000372
- León-Vega, L., Avalo-Rocca, G., Espinoza-Alcívar, E., Sorhegui-Ortega, R., & Vergara-Romero, A. (2024). Tax implications of influencer income in Peru through social media platforms. *Amazonia Investiga*, 13(79), 71-81.
- Mamani Monrroy, K. Y., Moreno-Leyva, N. R., Santander, K., Salinas, S. E., & Sánchez-Garcés, J. (2023). Proposal of a guide for the interpretation, simplification of the regulatory process and good tax compliance, case of digital taxpayers, influencers. *Plos one*, 18(6), e0286617.
- Mert, H., & Bayar, E. (2020). Dijital ekonomi, vergilendirilmesi ve karşılaşılan sorunlar. *PressAcademia Procedia*, 11(1), 28-33.
- Ortaç, F. R., & Akçay, D. (2016). Taxation of social media advertisements. *Öneri Dergisi*, 12(45), 177-185.
- Prihatiningtias, Y. W., & Karo, G. N. P. K. (2021). The income tax compliance of social media influencers during COVID-19 pandemic: An exploratory study. *JEMA: Jurnal Ilmiah Bidang Akuntansi dan Manajemen*, 18(2), 137-163.
- Tahar, A., Rizkia, L. M., & Hariyanto, E. (2020). Taxing celebrity social media endorsements income: a preliminary study of instagram celebrities. *Journal of Accounting and Investment*, 21(3), 602-621.
- Yavan, S., Sever, E. (2020). Sosyal medyadaki içerik üreticilerinin vergilendirilmesi: Türkiye örneği. *Legal Mali Hukuk Dergisi*, 16(185), 1321 - 1348.
- Yazıcıoğlu, A. E. (2024). Uluslararası vergi hukukunun yeni “gösteri insanları”: Sosyal içerik üreticileri. *Vergi Dünyası Dergisi*, 1(510), 32 - 48.